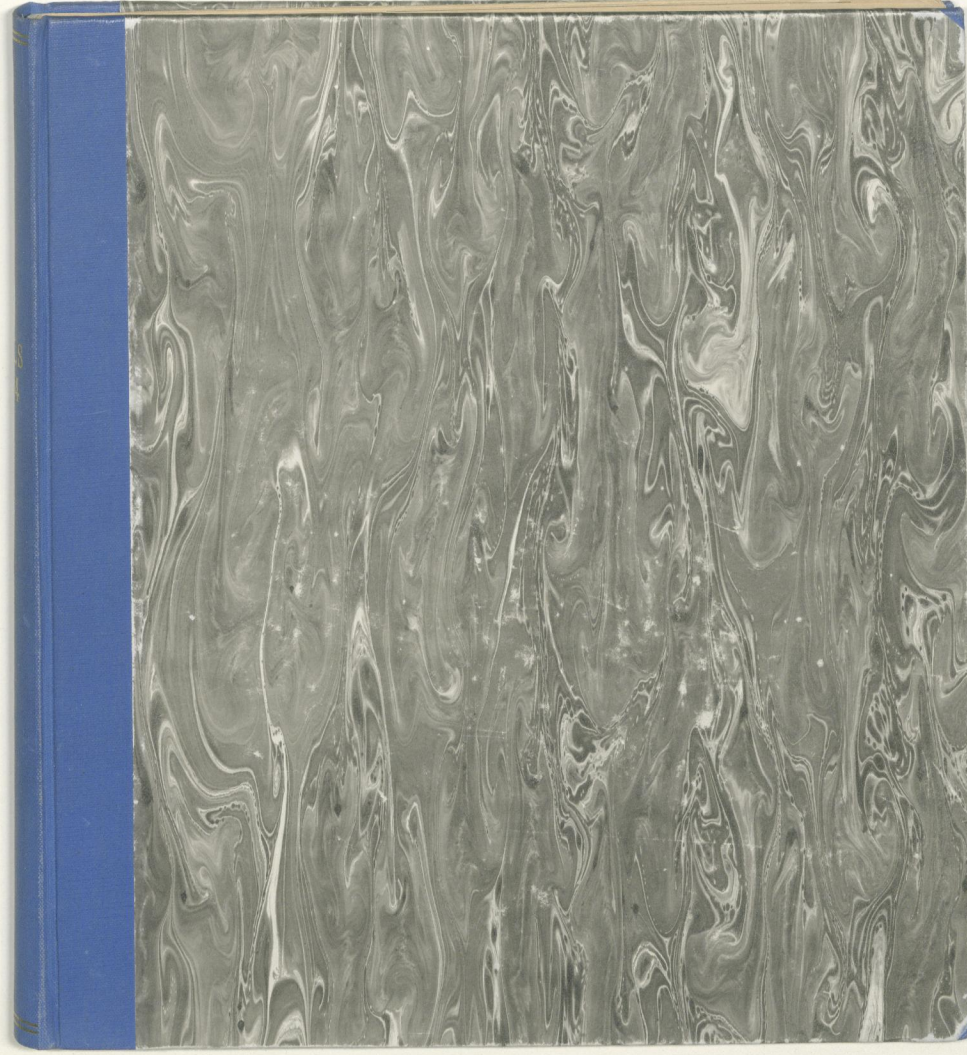
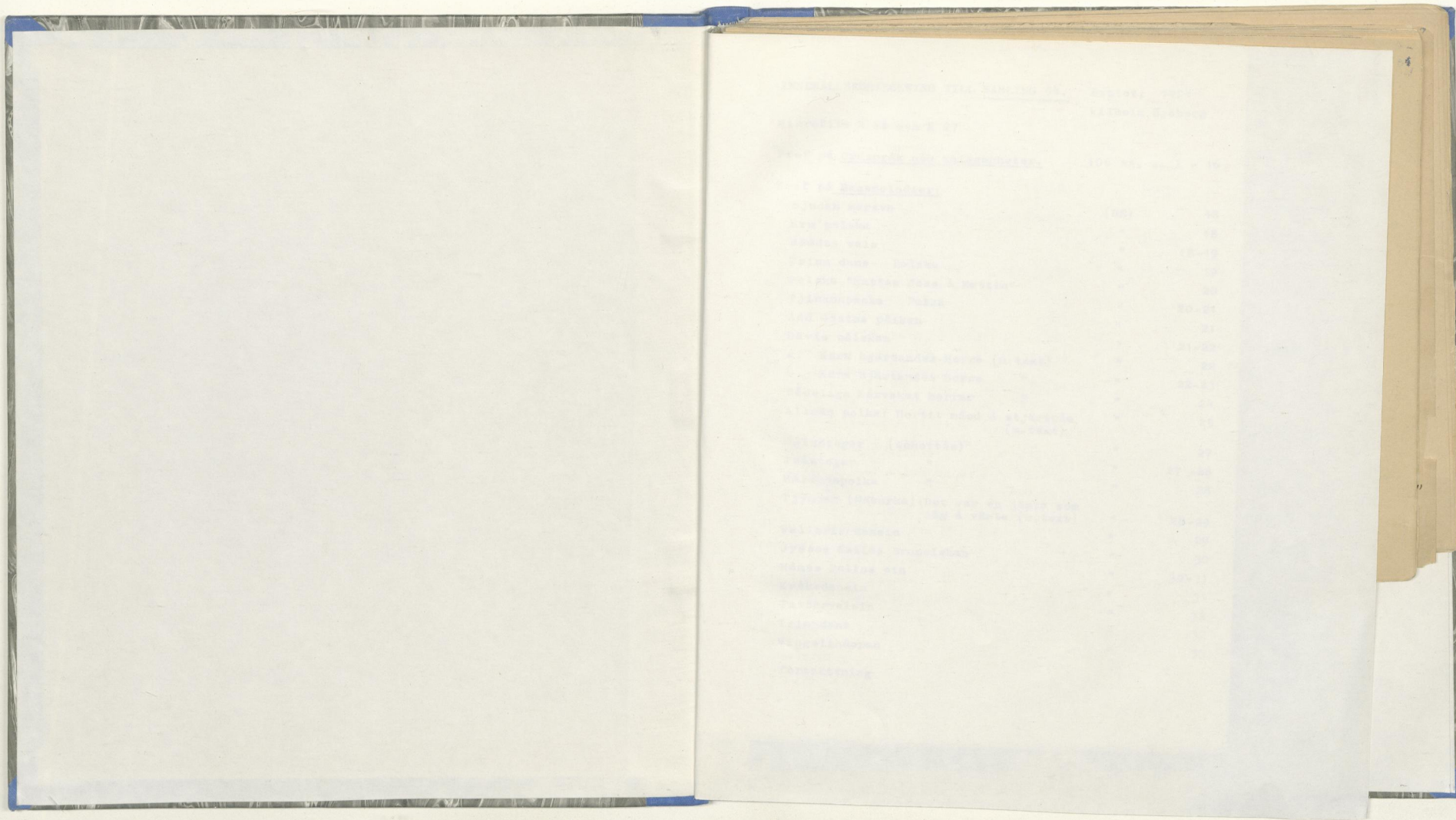

INNEHÅLLSFÖRTECKNING TILL SAMLING 94.

Replot, 1904

Wilhelm Sjöberg

Mikrofilm K 11 och K 27

Prof på Ordspråk och talegenheter.

106 st. s. 1 - 16

Prof på Bansmelodier:

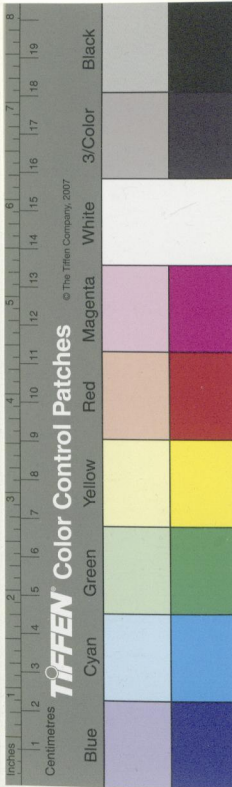
Bjudan marsvh	(RE)	18
Bru'polska	"	18
Båddas vals	"	18-19
Trinn dans Polska	"	19
Polska "Mattas Joss å Mattin"	"	20
Tjinkonpaska Polka	"	20-21
Ädd Gostos pålkan	"	21
Davis pålskan	"	21-22
a. Kära hjärtandes Herre (m.text)	"	22
b. Kära hjärtandes Herre	"	22-23
Bådeliga Kårvskat herrar	"	24
Allmän polka: Hortit måod å stjäribåe (m.text)	"	25
Sjiustegar (schottis)	"	27
tvåstegar	"	27-28
Hålandspolka	"	28
Tjyntar (Masurka): Det var en jänta som låg å vänta (m.text)	"	28-29
Wallaridansin	"	29
Jyssos Kalles Brupolskan	"	30
Måmas Pellos ein	"	30-31
Kråkedansin	"	31
Tattarvalsinsin	"	32
Trinndans	"	32
Wingelihåopan	"	33
fortsättning		

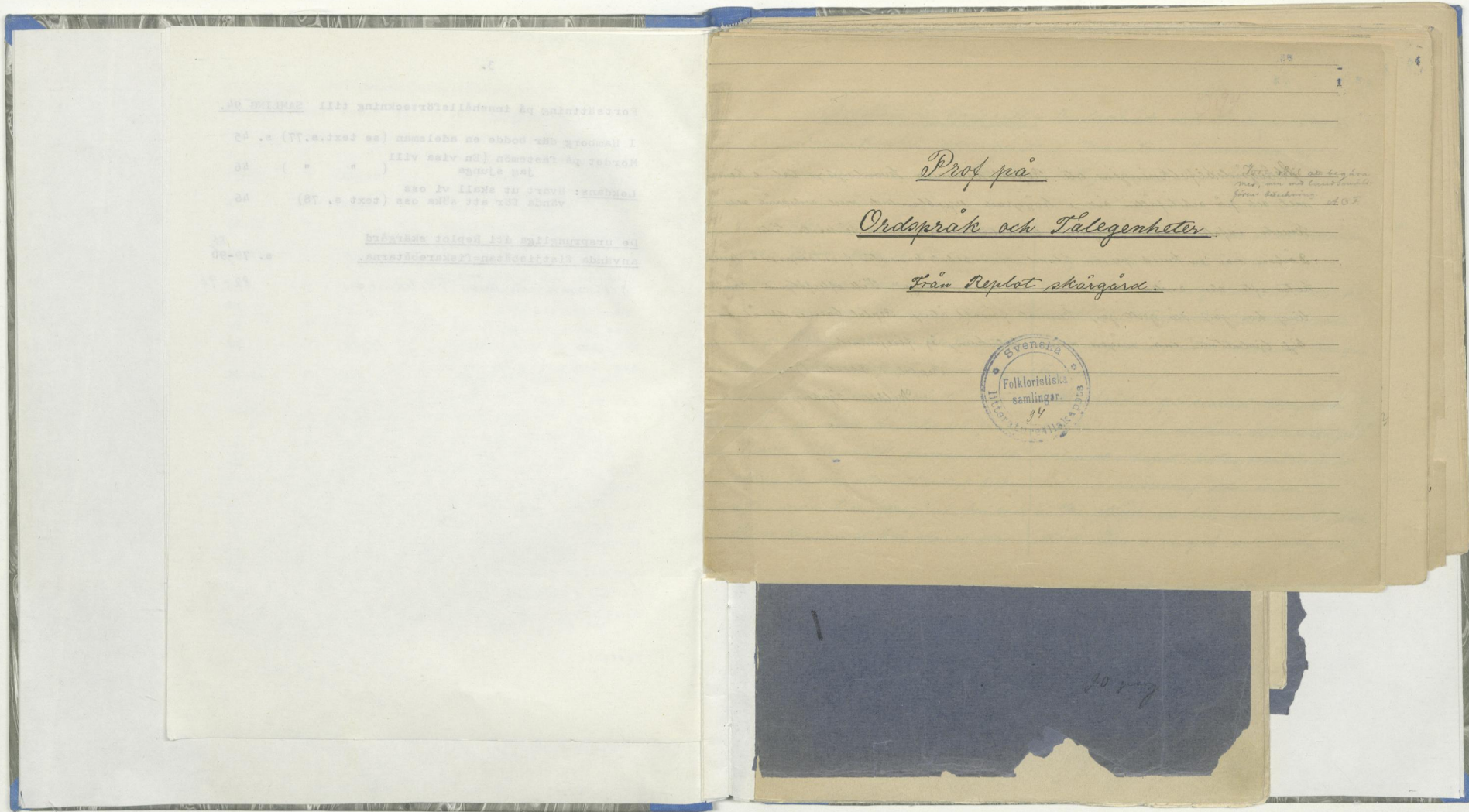

Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 94.Prof på Folkmelodier fr. Replot (med text)

Alla herrar rider ut i fält (text.s.47) (RE) s.	35
Flickan gick på ången grön (" 47) "	35
Jag tror att gubben yrar (" 48-49) "	35-36
Sven i Rosengård: Hvan har du varit så länge (" 49-50) "	36
Waggvisa:Toss fäldellätt (" 51) "	36-37
Wisborgsvisan:Herr Wisbors han gångar (" 51-57) "	37-38
Jungfrun och Båtsmannen:Den förste" gulltannen" (" 57) "	38
"Så gingo jag mig" (" 57) "	38
Wasa brand: De gamle som grå (" 58) "	39
Hvarthän du unger sjöman (" 58-60) "	39
Axel och Hilma: Wid alpens fot vid Dala stranden (" 61-62) "	39-40
Jag gick mig ut en aftonstund (" 62-63) "	40
På Dogens bank vid Nordsjön (" 63-64) "	40-41
En liten lifvad fyr: Jag var en liten lifvad fyr (" 64-65) "	41
Emma och Wilhelm: Ack Emma (" 66-67) "	41
Fröken Agnes (" 67-69) "	42
Ett tusen sjuhundra å (" 67-72) "	42
En sjömans högsta nöje är (" 72-73) "	43
Skäppet Austrea: Stålt igenom havvets bölja (" 73-74) "	43
Ack hören i sjömänner (" 74-75) "	44
Se på de sjömansgossar hur (se s. 75) "	44
Drängens visa: Jag önskar den som är en dräng (text 75-77) "	44-45

Fortsättning

Skogsarbejdsförläggningens att Replot kommun förordnades tal i hemmet och på arbetsfältet är i höggrad uppblandade med ordspråk och knickor infaller naturligt tillräckligt underlätta, ordet och förkortar tiden. Därför när en knick person bland sina arbetskamrater framför sina knickor efter den andra, kallas han att vara "skipp". Till efterföljande samling har jag så godt jag kunnat försökt återge Replot barns språk enligt ljudet och även någon annan uttalsform, ej förklarad.

Replot i Årstad 1904.

Wilhelm Ljöberg

Solsted å talisett = Ordspråk och talesätt.

Från Replot skärgård i Wasatan. Samlade af
 Wilhelm Ljöberg

1. To kler de, såm do sko va vill ha, eller som det är ett ortsnamn från Yoro. Uttryck till personer, som är på något sätt dumt eller ovanligt klädda.
2. To ji såm do sko va från Flavo. Uttryck till personer, vilka aldrig får nog, utan ständigt fikar efter mera, t.ex. gireghuk. Den orda Flavo kommer af haf eller en som
3. To har de nagerlås ne, å rent såm en folk. Uttryck till personer, som bär sig dumt åt. Nagerlås = obegripigt el. ovanligt.
4. To bräddar po ratan. Uttryck när solstrålarna på afstånd återkastas från drifis ut i hafvet. Ratan (och brädd) = i smältning stadd drifis.
5. Mi ströik me fodd sågel in i Län. Ställe. D. v. s. mig gick med fulla segel

inne i hamnen. Länstade = land-
 kasten. t. ex. isstaden = iskastis el.
 isbrädden.
 9. Neuron, to ji sam do sko va från
 löro. Uttryck till en dunn flicka. Man
 ta an smäl in kappa kalk po-
 ligt uttryck är, ji do in pörofin el.
 ji do finak, nån någons tilltal ej
 genast uppfattas.
 8. He jin in Håmar, fyr an rejä-
 nor sam in rej's. Uttryck öfver en
 argertig och fullsam person, sam
 vill vara herre och underkupa an-
 dra. Ofta förkammur uttrycket, int
 ska do träs, to ji nain hamar
 gvi meg.
 7. Äv nu no folk an gangon;
 an sam sko no jet delchis ber
 härvin. Uttryck af en piggs, sam o-
 gillade sin hustrandes mutt till och
 korf.
 10. Tid ströik he slet, sa gobbin
 e kalostjin.
 11. Hjäns do veder gangsmäroos
 peeson, sa Håljoss ta äe sang
 fo präastin. Gangsmäroos peeson
 = gamla el. gångne mors melodi.
 12. Skit, vill do int äta, sa för do
 jäta tar fäta ha stoät, sa Bist
 ta äe sko densk. Efterbanning af
 en quenna, som i gånge en tjinal hos
 bättre folk, och därpå anrör sig
 kuuma völsk" d. v. s. tala förnämligt.
 13. talu annan measko, äe alnoys elisakt

Kallas allt danska. Ettlyck säsam,
he va jäven va han danska, och,
han danska, a he va int na tit hel

13. He mäsar fol a gar he je a, sa tin
sen, ta on sät i tjeren. Ettlyck öjue
en långsam färd. Märas a gar = gar sak

14. Syltsäck, do gar sam ta tiusen
malor i tjeren. Se färegämd. Sylt
säck = syltget.

15. Klöstre ger, do kenger nedar,
säm tius po ladersäck. Ettlyck
till en efterhängsen flicka. Klöstre =
en sam klöster och halm fast sig.

16. Sa, Karna kilt din Leppas jä-
vel, ska ja riva jätta ur de, sa

Närbadelgin. Efterhämning af Munsala
bass dialekt. Leppas = sippa i kalf, och
namn på Stämbo i Woro. Närbadelgin,
der, är vanligt.

derbaggen, en benämning, som alla per-
soner varit om Woro för upplära.

17. Hä bitas in sämsen, näclan stäm,
från ötan, mestan flekstar. Skämt
samt ladasa öfver "liane" tungt vöder.

18. Andra va mål, säm ska råter i
graver. Skämt ettlyck öfver någon sjun-
gande person.

19. Gylptitiatin, do jeta sam de
sko va från Malor. Ettlyck till
en störlåten. Gylptitiat = kaptit.

20. Ja ha int fai i me e Gass ska-
rade graner, ja int he tjuda ha lät
varda po heila dain. Hal af en gub.

ma, som ej ätt något på en dag sånner här med skrammet frätt.
 21. Ja ha int jöult e Goss skapa. 24. Bojil, bojil, sa rygin fast
 de knask, ja int he Giusse hakit ho rät he va. Rät = rak.
 sja po hajlasti dain. Eldrysk 25. Har har in fiv te fader, a
 af en gumma, som ej utträtt på en fjänhåla mæder, a karvas som
 got på en dag. in ryjske. Harvo = horn.
 22. Ta tan fati sko ställ ti e 26. Ta oé ji i har, ji veta i rövem.
 lite jässbåd, stjicka tan snick Förskligt ejtrande om drinkare.
 int tideljäser. Talsatt när man 27. An såm int vill tygl far a mör,
 pis ett litt kulas far odjuseda far an tygl trämman = trumman.
 gäster. 28. Hå ji na dyäkla hergh, såm
 23. Dä va min far a ja, a sju int tjän apatij för prest el län.
 andre kederlöse, raske, svenske Hergh = illgärnings ferskap. Ettal
 män, a oi piske en daadsk krysmpam vanortiga och illasinnade barn,
 liry, så kan sjet i byxer, sa som ick kysan apatij = respekt el.
 Frattin. Efterhärmsning af som vändade kranken för prest el löns-
 skarnes dialekt. Alla svenskar be man.

29. Hic ja kanden konpersmattas hej-

ta kårade. Tålsätt om en skara små-

tingar. Hårade = herrskapsrader.

30. Tjynton, to galenar opå övigt. Ettel

till en grådjuk kvinna. Tjynton = en fet

gumma, som har en stigande gång. Gal-

ma = gata, gata ut tjynta sig.

31. An ska int faket me oras radel.

D. v. s. man skal ej löpa eller fram-

hälla andraas dåligheter.

32. Nijti vill ha mår, å helaste val al-

der fölt. D. v. s. den som ej får nog,

är lika som helutet, hvars behof al-

drig blir tillfredsstället.

33. Ranselbyttan, to springer me fast

hå to. Hå to senare för to sista.

Uttryck till en radhår = skuldansett,

med fast tre minas färska nyfeta.

34. Hic ja lappen, in lappar å lappar

ullstam, fast int no fam. Uttryck

om en efterhängsen snyltgäst.

35. Om riplar å raplar, å har int na-

en fasto för stögar. Uttryck om skovel-

teryston. Fasto för stögar = förstuga

för stögar. D. v. s. han slapper allt

hvad han vet ut ur huset.

36. Nälön kånber, me hamarin po-

våden. Tålsätt om nordlig vind om

hastvarna begynner blåsa, med en för-

minnelse om öfning, och tätning af

såggarna.

37. Låssan lopp ölös, me pupa å

tränner. Gläntuttryck när nyföding

vind begynner blåsa.

38. När maten är. Eller, om maten
 är slut. Ettal om brottlingar eller
 idgarningsmän, hvilka man häppas
 skola bli gripna. Liktydigt med,
 han råka i svärans Maten - fastän
 i nätet.
 39. Hå gör int. så långt. midan tjär
 för, så int. bollen mötas. D. v. s. vi
 var ej så långt från tvärsandra,
 att vi ej kan nås och talas vid
 oss saken.
 40. An känder int. för sånt om sin
 känder naungang. Liktydigt sam, för
 de sent är alltså.
 41. Ingen släppar tan om sinas barn
 i barnen, så int. förtro star
 fram. D. v. s. ingen är så kuld senat
 andras barn, att dessa ej bli utslut-
 na från sin egen.
 42. Hå sässar i tak, å brakar i kalle,
 Följdotan känder int. höjra all. Maxid
 när det är värm stömmar under det
 förtroämnen ännu är ut i isen. Kalla
 isflak.
 43. Har ji kor, som aldrig storr en in
 toboss. D. v. s. Karl är en Karl, fast han
 ej är större än en tuggtobaks bit.
 44. Foll Soje, jämt å bälta. Stämt
 ettal öper sådana Karlar, hvilka
 anse sig vara starka, men bedrämmas af
 andra. Såsom halva Karlar, D. v. s.
 Karl ändart till halften, jämt med böt-
 tet.
 45. Gassarna små, flentan dalar för två,

45. Flickorna dyra, in frasslast på pyra, int, na følger våder, i karmen, I. o. s.
 Ettal öfver gossarnas större värde i jämfö- ransaka dig, stjälp, och se hurdan du öf-
 relse med flickorna. mer klipp först af naglarna, så att ej en
 46. Guld an käre, i jätten jöm. Tala somu, som den finne følger med naglarna
 salt när någon afledit. fram, i kändis du af karm skulle klämma
 47. Här garst i bär rör, jir int na ihop ditt bröst.
 ti lit. Utvärant kuller mistarand al 51. Titi, men vilt; ha vi int, så stjälp vi.
 någon tejer för herremanna klassen. Viddak öfver fattigt folk, kuller källa sig
 48. Pij är en i öster stjärnan, skattas lik all vara ärliga, men en kuller man för
 öster stjärnan I. o. s. när det synes kuller källa matstäm.
 och vackert xx, på himlen, öster ut, är 52. Långsam stjukekläm, vissan döl.
 en annan erfarenhet, att ej lita dära I. o. s. Långvarig sjukdom, har den
 ty det bär fullt våder. den till följel.
 49. Östen vind i tjärning träte, bari 53. Nu tjär svartaktan på en, I. o. s. har
 me stäm i slutan me vato tejer svartaktan till henne. Ejvordamligt
 50. Knäpp opp e baka par i skad de talas öfver svartaktan, kuller uttjup
 stjälp i karmen, i klipp naglar, se har är alman. Lottisack = vord strumpat i
 kan ven.

54. Om de hänsandgin är an, eller an gav
 an hänsandgin = hänsunge el. kyppling
 och ett egentligt talesätt, när en
 yngling, första gången friar, eller som
 man har vanligtvis har för sed, såsom
 med en flicka, första gången kallas ofta
 att bortgipa hänsungen till flickan.
 "Hänsandgin" utspelas af alla flickor, och
 det anas som en stor del af denna för
 så många sådana, som möjligt. Där
 före är det ej ovanligt, att en flicka, som
 har "näst" förfärad, också nu och då
 träffar en hänsunge, kallas svartsocken
 genom att komma i fråga, och stundom
 pratar till följande slag som mellan
 volarna. Skol som nämns med hänsungen
 så att det uttrycker minns barungen.

55. Om de hänsandgin, el. an toov feldin
 är om. Motsatt till föregående när
 det gäller en flicka. D. o. s. kan äppra
 hennes född el. locke. Likas ovanligt efter af
 helt unga flickor som 15, 16 år ge bort
 56. Om de hänsandgin, el. an toov feldin
 är om. Motsatt till föregående när
 det gäller en flicka. D. o. s. kan äppra
 hennes född el. locke. Likas ovanligt efter af
 helt unga flickor som 15, 16 år ge bort

honom till nöder, då blir han tungen ut som ej besörja sig på ens under ord
 söka sin lycka bland andra tyars toser. varant sak, skall ej ge sig utåtens
 57. Lång finger harja, men int. nåtkon. stia.
 ti. avo tygdon. Skrupant talat att öfver 61. En sån a tija, sa tan lat ta an
 ens tygt arbets föll och förmögndet, hui. sat po sngtva - sängkanten. Håj-
 ka man viligt försvipat. den af lätja.
 58. Han som int. gätor de mät, int. 62. Natl at natten. Hominog utal till
 kläder av de mätt. Hånan uttjyde öfver en sam föll hån en hemblyst, ett ej
 givriga och små persaner, huike ej ej utspira den utan lät saken vna
 tordas viga förtälja eller förtjyde det tygt som natten, isynnehet om saken
 minsta förtälja. gätor en förtälja.
 59. Dag har äran, a skog har äran. 63. På dyngjøn tyri je's, så jesar av
 D. v. s. om dagen kunde någon de ens fö. så e vinder tyri all haddor = hant.
 rehapanda, och i skogen kunde någon hof. Eltlysk öfver fattiga och vimpia perso-
 na gänt sig och tygnat. ner, huike i kläder och sätt nija.
 60. Hånan a norra, ska int. skole hof. efterapa bättre folk.
 jätt väk. D. v. s. sådana persaner. 64. Ta an ärkar me hantli, hant an

Kar an me trämpen. I. v. s. då
 man är kar el. förmått försätta sig
 ett dyrbart el. kufvudsakligt till
 en sak, så kan man nog också
 ra en liten uppspring till och för
 skaffa sig, en bitak till ett hula, eller
 en utomskning på en uppförd ägg
 med el. dgl.
 65. He galler för sålen, vi för stäm.
 Gallar = väderslar.
 66. Låtan ålo stäva an, nå näv
 låtan lå an. Vdlek, d. v. s. salt
 kan eller stod kan knivande såsom
 skämt svordom. Låtan ålo stäva an =
 guldslåtan.
 67. An sku int brän app gammarian
 för an an ka tar sig.

68. My labbar = kusten, såpa båt, men
 li gambel tarer baten iur spryngjans-
 guldspingor.
 69. He ryker int så järn, tar int
 eldin i ande. I. v. s. inga kerslär till
 dragelse kan uppstå utan orsak.
 70. Näv har dödsman arvingan. I.
 v. s. efter en död uppstå nog arvingan.
 71. Hur djäla ägg kånken djäla an
 igen. Riktigt med, sådan fader är,
 är och sonen.
 72. På Gind sätt app sålen, släppt
 fan viss sålen = nordanstramen.
 73. På all i töt, tar ingan.
 74. På an lagge in kânt på ånt, val
 he kântant. Vdlek. Kent är en berg, som

af fiskeare loies på ryggen. Nat, för
kastning af Anders.

75. He gir he dem ta erum ske jölp

Theset. Erum = den arne el. elandige. He

sel = den lilla obetydliga. Elligst när

Tuenn, oförmodiga personer skola hjälpa

hvarandra orluta. Det blir inlt orluta

gjörde.

76. He gi no så de hogg i hakk.

Liktlyligt med, vi pröfvar del ganska

nära. Frågar man den myttel fisk har

vi erholdit, för man ofta till stor, så att

hogg i hakk in hela tårna = tanna.

77. An ska int svara råsin för in

an i klappa. I. n. s. men skall ej glödd.

78. He hend se he ta sblam av län-

ja sig at rögna skinn, innan man fört man.

afloftat dromma.

78. He gar he jyssem ta tappa dansa i

mänstjine. Elligst när något orluta gör

lute och fört, sasan af sig, själp.

79. He vott lämna ti in drogsejsta, ell-

tryck afur ett orluta som uppsjult från

den ena dagen till den andra.

80. He vott fästaa jöolt en tigast. Ell-

tryck när ett länse uppsjult orluta bli för

lute färdligt är man vantat sig.

81. Bässar a lase, elor häven från lase.

I. n. s. den som springer på jagt och sko-

gen och bli i så fall tungan att sälja

sin ko.

82. He hend se he ta sblam av län-

ja sig at rögna skinn, innan man fört man.

afloftat dromma.

gusla töles veder och bruk förkammus.

83. He va nambo eit, sa fan te en ka- got kan ej heller spila bort något.
sta länsin epi hagen - görlasgörlan. 84. Han sän spilder salt, för int
fälsätsä män, man kor slökat nulan app allt; ä an sän fälden smär, för
första ordet med ett svårt förslag, men än an för.
84. Fan Löv Lössenbär, men Bigg 88. An ji sän härran, salen titti
nila an int ka. Lössenbär och Bigg ä ricker seint. Ettroch män nägan
voro två enda kvinnor, hvarmed den länge rusten ut sig, och ej bli förselig
denare var så svår och gråsig och ate tär svara.
fan mäta föra kenne en heluttit. 89. Fan i hova po in raste apik. Ettroch
85. Bond ji int snätt för en an äfven en bräcklig pessa med ett slagt
repor. Bröck, repa = rapar är också och förstänligt kappene.
på orten dyliskt tiktligt med spricker 90. He ji så ämätjitt kl, äm fö
sänder st. tvistis upp. Gjine ti logg in skallo gollt.
86. He va bara äla sän int spitt ga. Skämt ettroch äfven en outpärbar st. 91. Ga från dären, ä äss po träs-
an sän int na tra. Skämt ettroch 91. Ga från dären, ä äss po träs-
ur. Lössvärddinnor, hulten i bräcka gälen. Skämt tot tit ett anlördt från
spila snjötä mm. Den sän ej kan må march.

92. He ji Mielekwa po hagam. fackla. Bask = buske, uttuykama
 Eltuyek an kuiske och lifliga maas- talitvika fackla för de afrika trädsla-
 personor. gen.
93. Hogg int me, sa tjärtjen, ja för 102. Lito ka mytji ti betyde.
 der faren din. 103. He ji na jellan a tice, sa lopp
 pin to an skaut at manan.
94. Hjer int me, sa alen, ja blodet. 103. Last sa do, stögiurarin = stor-
 ger stögan din. Stögiur = stögiur. tjugare.
95. Stögiur int me, sa gränen, ja byg 104. Laj me e sät ool, innan to
 der stögan din. Stögiur = stögiur.
96. Brann int, sa ainen, ja bamas. 104. Laj me e sät ool, innan to
 der stögan din. Stögiur = stögiur.
97. Hjo int, sa hadeljen, ja doer. 105. Last din sat a lina din wast.
 der stögan din. Stögiur = stögiur.
98. Rör int me, sa aspen, ja darran. 105. Last din sat a lina din wast.
 der stögan din. Stögiur = stögiur.
99. Hjer int me, sa midien, ja hæg. 105. Last din sat a lina din wast.
 der stögan din. Stögiur = stögiur.
100. Fostyt int, sa räunen, ja 105. Last din sat a lina din wast.
 der stögan din. Stögiur = stögiur.
101. Bask, Bask, sa tullen, ja lusen. Replat, i Oktober 1904.
 Man använd fackla talpärta till Wilhelm Spöcker

He leides ja nedufani, sa gobbis ta' an sola
kalustjens pelsin om jial.

uig stida stä. af
No stä.
stida stä. af aj aj
kull skara stä. af
skara stä.
kull astä. af aj
stäl jag fisk på
jag fisk på ta.
de tappas två. aj
t lunda fengrensma.
sper sma.
am sin gryta. af aj
on den barsölsgröt.
barsölsgröt.

10 jag

He
kall

Prof på Dansmelodier

Från Replot. Upptecknade af

Wilhelm Göberg

nig ställa stå, ej
stå stå
stilla stå, aj aj
kull skara stå, ej
skara stå
kull stå, aj aj
stöt jag fick på
jag fick på ta
de tappas två, aj
t linda fingrarna
sina
am sin gryta, aj aj
on den barsölsgröt
barsölsgröt

He
kala

1. "Bjunder marv."
M.M. ♩ = 56.

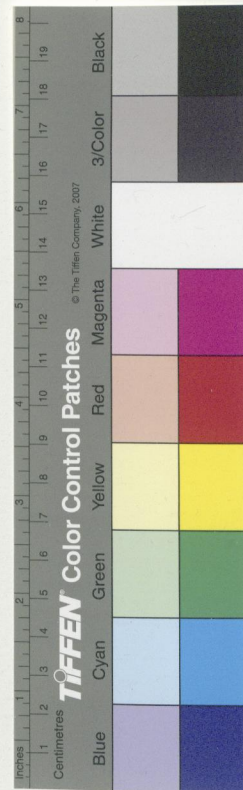
*2. Bru' polska. **
M.M. ♩ = 120.

3. Babbas vals.
M.M. ♩ = 140.

** Se nr 19.*

nig ställa stå, ej
sta.
stilla stå, aj aj
kull skora stå, ej
skora stå
kull stå, aj aj
stöt jag fick på
jag fick på.
de tappas två, aj
t lunda, lundgrensmå,
grensmå.
am, sin gräta, aj aj
on, en, barsölsgröt,
barsölsgröt.

50-19

M.M. Op. 149

4. „Tränen danken“ Polka.

„Röschen“ von Österreich. Ist ein Lied.
Tränen danken alle die Augen.
Dies von dem alle Tränen danken
was ich schreiben.

Melodin till äfvenstående polska är tigen, liksom de flesta äldre polskamelodier, är en gammal polskvis, af följande slag: "i min tid" till två stämmor i tonen, dock och igen nu blir det. Nya Melodier utkommit, och är andra och utmärktare tigen, till såsom till dansmelodi. Följande användes afven till danspolska.

5. Polska. « Mattas' joss a' Mattin' » Elm-Minetti."

M.M. $\text{♩} = 140.$

Mattas' joss a' Mattin. Mattas' skrapa Mattin.

Hon ska bjuda Lisa-bet, som kan så mycket sjunga.

Hopp, hopp nalladi x nalladi nalladi, Hög, hög nalladi nalladi nalladi,

Vi ska dansa mi-nu-ett så hela gälfant gungar.

+ Matt har skroket heter. Sjungen af en 74 år gammal gammal
här det fördom var brist på spelmän arrangerade man några personer som
god sångare, placerade denne på en stol uppe på ett bord, och så sång den
Lagom sjöngare med ord.

C. « Jänkön-paska. » Polka.

M.M. $\text{♩} = 128.$

nig stida stā, aj
 ita stā,
 stida stā, aj aj
 kul skara stā, aj
 skara stā,
 kult ota fa, aj aj
 stōt jag fisk pa
 jag fisk pa ta. —
 de tappor tra, aj
 t linda fengrensma.
 rger sma,
 an sin grota, aj aj
 an en barsålsgrøit.
 barsålsgrøit.

Handwritten musical notation for the first system of 'The Merry Widow'. It features a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some beamed sixteenth notes. The system ends with a double bar line and repeat dots.

7. "Tjankapaski" damas likasom vanlig prätkor, men de dansade om
der och röste sig "anten" d. v. s. med solen, blonda den sista nephriden
flög över stundom dansa sig "redors" i rätt ord solen.

7. "Add Gostos påkan." kop

Handwritten musical notation on a five-line staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation includes a series of eighth and sixteenth notes, followed by a double bar line and a repeat sign. The tempo/mood marking 'Moderato' is written below the staff.

8. "Davis pålskan." kop

Handwritten musical score for the song "The Rose Tree". The score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked "M.M." and the time signature is "1/40". The melody is written on the first staff, and the accompaniment is written on the second and third staves. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

Handwritten musical notation for the first staff of the song. It begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some beamed sixteenth notes. The staff ends with a double bar line.

[illegible]

9. A. "Kära tjänstens Herre!" Kop.

M.M. $\text{♩} = 140.$

Allegretto di tempo

"Kära hjärtandes Herre, märren ligger i kärre, har i vida

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes, rests, and a double bar line. The notation is in a single system and appears to be a fragment of a larger piece.

värden ska vi nog få ta om? Vi ska ha om å hal om, tåg i sampon å

variden sha ni nofo tan on? A shi his on a hal on, lag i sampona

Handwritten musical notation on a five-line staff.

dragon. Ni pbatay en à drag on, tày i nàmpàn helen; pàt vise motta

 Polkan à nung pòmpulad af en yà nung qui
 kèn. Namon tlyat pòmpulad alland i vèn

ga varianta, min. tizetis krapiva apur gata i dua

vi jo då tan om." H B Maria Ljungström Ymer.

10. B. Kara Hjertandes Heme!

Handwritten musical notation for a piece titled "Prim". The notation is on a single staff with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a time signature of 3/4. The melody consists of several measures of music, including eighth and sixteenth notes, and rests. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

" Oj käre tjänstans Herre, männen ligga i käre, kore vida

1. Af rosa hyaständer, kerre, marren ligger i kerre, norsk vidda

2. Rekond."

2

1

nig stella sta. ^o stj
no sta. ^o

stilla sta, aj aj aj

kuu skara strá, og

skara str.

kull neta fa, ajaj

stot jag fick ha

Jaag rick fra la. —

15. 1. 1. 1. 1.

1891

am sin arata ai d

av en "barsölsgrö"

"barsolsgröit."

värden ska vi neja tar oss? By tjära hjärtande Herren, mären

löggi tjära, her i viden värden ska vi neja tar oss?

Hi ska kinnis halon, tag i rämpen i dragan hi ska tar oss?

Wärd en, tag i rämpen i rock on, för te nise onsten wi ge ska ge

tan on.

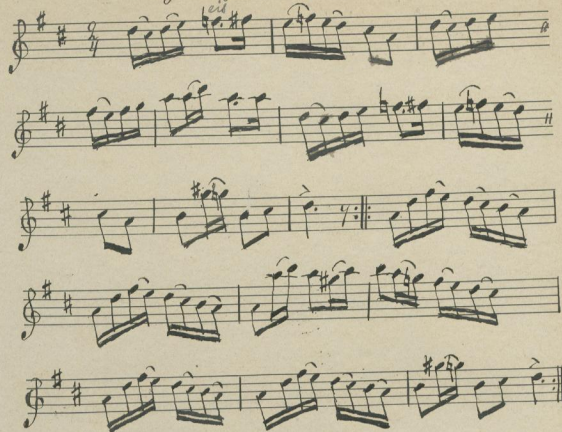
1817 This ballad, ancient as the 2. & 3. Specimen; the lines
stammer on like some English "handicraft, speulens"
alla fästena stannas, all hi stannas andas stannas, on
on det skall vara en fäst "speulens" speulens som en
som "ekend" d. v. s. okänd under alla och en som
som åsven försett steg i motkäfte. Det galler all quida
för stängarna all steg taget i steg för en
här till stannas steg, stannas stannas stannas
stannas och stannas af stannas stannas
Steg afstannas en i steg, stannas m. m. To den steg stannas
no i stannas

[illegible]

nig stida st^a. elj.
 sto st^a.
 stillo st^a. aj aj
 kull skara str^a. elj.
 skara str^a.
 kull ota f^a. aj aj
 st^a jag fick p^a.
 jag fick p^a t^a. —
 de tappor str^a. aj
 t lunda jingrensma.
 agren son^a.
 am sin grota, aj j
 or en "barslösgröit."
 "barslösgröit."

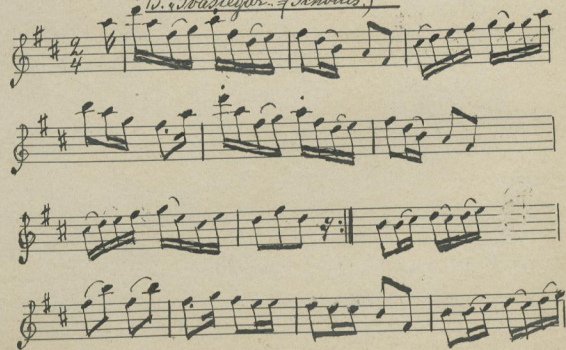

14. "Fjuntegar" (Schottis.)

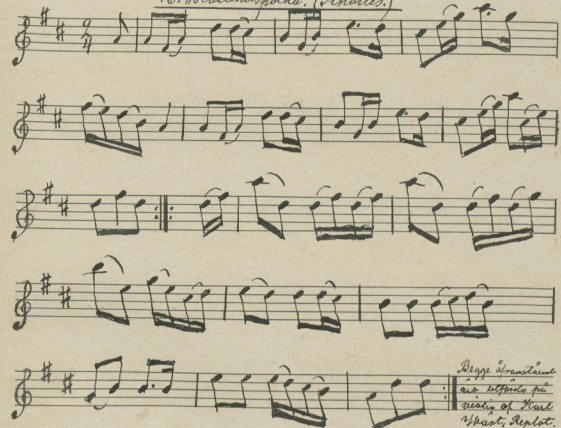

En högal agundantlig melodi, utspelt på violin af en af ortens mest
antika kyrkspelmen, Nils Bratt, Replet, i "Fjuntegar" Schottis.

15. "Fjuntegar" (Schottis.)

16. "Hälsningspsalmen" (Schottis.)

Stige Högskolan
och utspela på
violin af Nils
Bratt, Replet.

"Fjuntegar" och "Hälsningspsalmen" framföres vanligtvis med en gemensam
benämning "Hälsningspsalmen" eller "Fjuntegar" Schottis.

17. "Fjuntegar" - Nasurka.

Det var en janta, som låg i vänsta, han väntade

uppför vännen sin. Och sången knarrar, jag tror han

ing ställa stå, ej
sta stå.

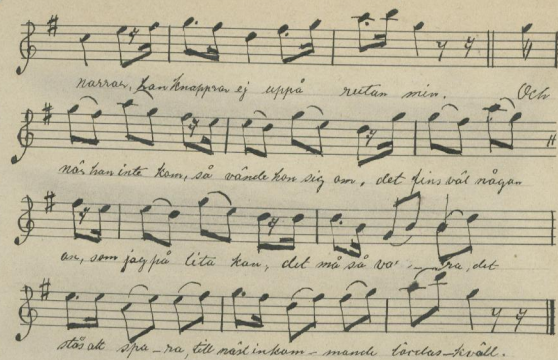
ställa stå, aj aj aj
kull skara strå, ej
skara stå.

kull stå, fa, aj aj
stäl jag fick på
jag fick på stå.

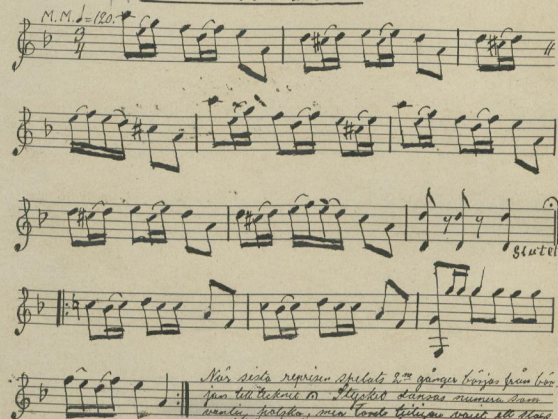
de tappor två, aj
t Linda fengrensade,
agren små.

an sin gryta, aj aj
or en "barsölsgröt"
barsölsgröt.

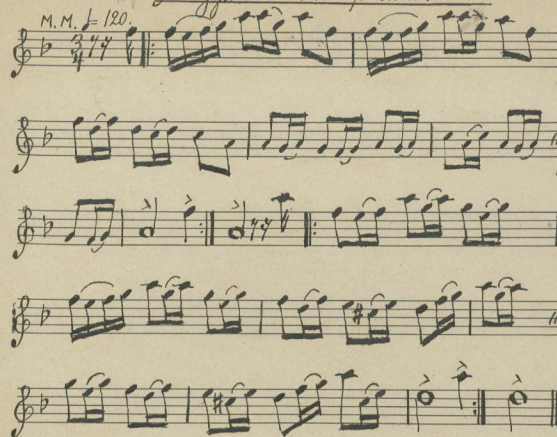

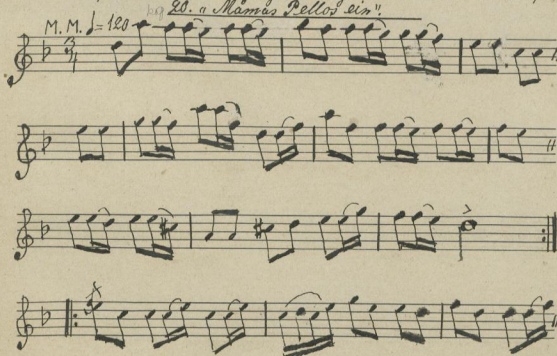
19. "Hälsan från hemmet"

19. "Hälsan från hemmet"

Rigel är upptäckande efter föregående af en äldre kypulman benämnd
 "Hälsan från hemmet" den under 18de århundradet i upptäckande
 efter en yngre kypulman och en äldre i den utrustade. Många upptäckte
 bara en af de bästa och ena "Hälsan från hemmet" mest användande kypulman.

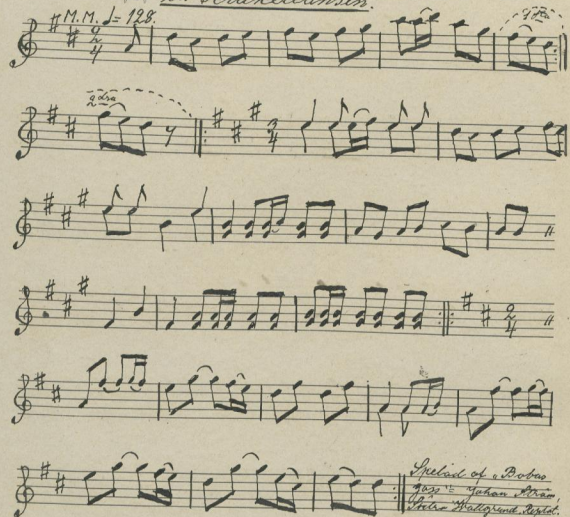
sig stilla stå, ej
 stå stå
 stå stå, ej ej
 kull skola stå, ej
 skola stå
 kull stå, ej ej
 stå jag fick på
 jag fick på stå
 de tappor två, ej
 de två fingrarna
 ropar som
 som sin gräta, ej ej
 av en "barsolgräta"
 "barsolgräta"

"Mamas Pelt" var en lögspelman i Björkö Lög Rådhet.
Lögkötet använde Mamas Peltspelman till brudgömskötet, och
fick därför bära hans namn.

21. Kråkeclansin

[illegible]

Spelad af Bobos
"joss", Lohra Ma
grandt Replot.

"Lottorvalsin" brennendes Öl aus "Käströvalsin" Längs der inneren, innen für 50 bis 200
 cm fürwärt, man verlässt "Pyramiden" d. d. 2. und hängen sich "Falten" bilden
 von gelber gelbbrauner Farbe spritzt und ist oft. man ist so gut wie ab. "Falten"
 nur gelbe.

23. Friends.

Spelat af a Majas "jass" = Johan Dahl
Kona Hallgrund, Replot.

nig stella sta. stj
sta.

stilla stå, aj aj
kull skära strå, aj
skära strå.

kull æta fa°, a ja
 æ stot jag fick på
 jag fick på ta. —

de tappor två, aj
t Linda Linoren små.

repen. Sina^o.

am sin geyta, aj aj'

av en "barsölsgröt".

"barsölsgröit."

M. M. J. 1909.

"Hingul" - single of dance song. D. M. J. 1909.
 First part of dance. First time of the song. Second time of the song.
 First part of dance. First time of the song. Second time of the song.

"Kringelkäpparna" ringla el. dansa ihop den. D. n. s. gais
stut på dansen. Slutlängs el. slutgångslängs el.
fört på rikt af Mot West, Right. Danses af alla när
varande såsom vanlig slängpatiska el. kringelpatka.

Prof på Folkmelodier

Trans Replot. Upptecknach af

Wilhelm Löbberg

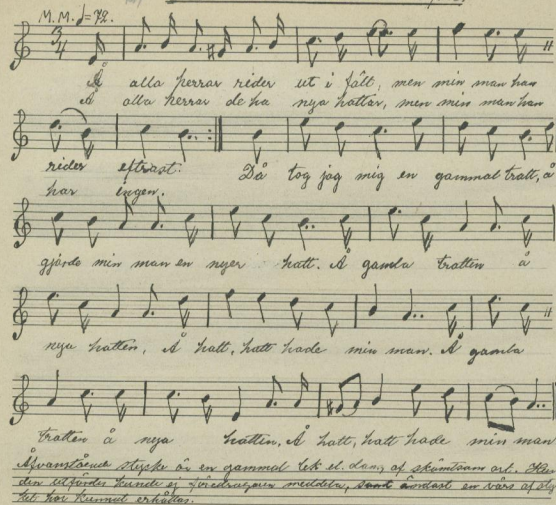
nig stida stā, aj
ko stā.
slitta stā, aj aj
kull skāra strā, aj
skāra stā.
kull ota fā, aj aj
stā, jag fick på
jag fick på tå. —
de tappor trā, aj
t lunda fengren smā,
ngren smā.
am sin grēta, aj aj
on en barsolsgrēit,³⁾
barsolsgrēit."

He
han

1. Alla herrar rider ut i fält.

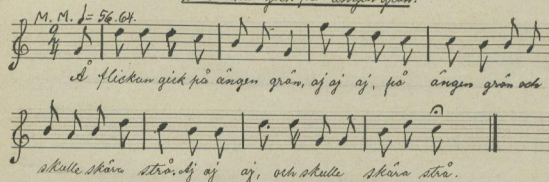
M.M. $\frac{1}{2}$ = 72.

Alla herrar rider ut i fält, men min man han
 Alla herrar de ha nya hattar, men min man han
 rider efteråt. Då tog jag mig en gammal hatt, o
 har lugen.
 Gjorde min man en ny hatt. O gamla hatten o
 nya hatten, o hatt, hatt hade min man. O gamla
 hatten o nya hatten, o hatt, hatt hade min man.
*Ärvarlösa flyttar är en gammal lek ut läng af skumtinnens tid. Men
 den sällfunda kunsk af förbrukens medel, samt endast en del af flytt
 har här kunnat erhållas.*

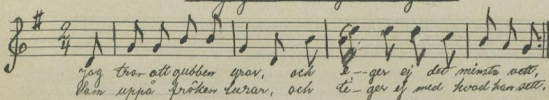
2. Flickan gick på ången grön.

M.M. $\frac{1}{2}$ = 56.64.

O flickan gick på ången grön, o flickan gick på ången grön och
 skulle skära strå, o flickan gick på ången grön och skulle skära strå.

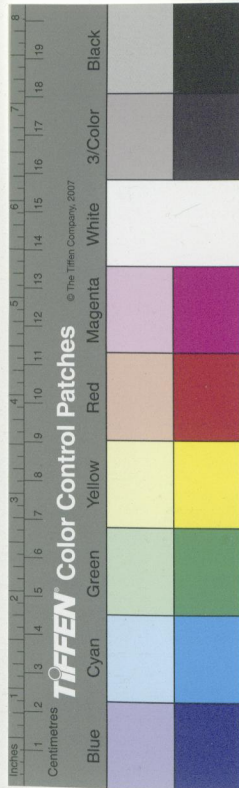
3. Jag tror att gubben yrar.

Jag tror att gubben yrar, och jag tror att gubben yrar, och jag tror att gubben yrar,
 Han uppå prästen lerar, och han uppå prästen lerar, och han uppå prästen lerar.

mig ställa stå, o
 stå stå.
 stå stå, o stå stå
 kull skära strå, o
 skära strå.
 kull stå stå, o stå stå
 stå stå, jag gick på
 jag gick på stå.
 de tappas två, o
 de kända fingrarna.
 ropen små.
 som sin grifta, o stå
 or en "barsölsgröit",
 "barsölsgröit".

38

oro ba-da, Med jär och sköldar de vordo klädda.
 Spranger af Fredrika Epikula, Liederudde, Repet.

39

8. Jongfrun och Båtsmannen.
 M.M. J=64.

Den förste gull-tannen i äppels-bågan sprang, och
 lilla båtsman tappade a sjöna jongfrun var. Sjong
 häppfadi-ralle nallal-lej, sjong häppfadi-rallal-lej, och
 lilla båtsman tappade a sjöna jongfrun var.
 Spranger af bonden Hårmann-Bönn i Repet. Handlign benämnet Hårbach
 handlar. Sjungförfattaren stegde en äppels-jungfrun af Hårmann.

9. "Lå gingo jag mig."

M.M. J=56.

Lå gingo jag mig ett stegade längre fram. Lå
 härd jag, de klackarna som ringde. Sjong häppfadi-rallal-lej.
 Lå sjong häppfadi-rallal-lej. Lå stötte jag de värdar som ligger.

10. Wasa brand.

M.M. J=72.

De gamle, som grå hären bära, Hor
 ut en viden nöd, ty eldens kraft mända att förtära
 många - men - ni - skör låf död. Ny björp af mensko-
 up-förmen, den rop sig farren var försint.
 "Hvart han da anger sjöman?"
 "Hvart han da anger sjöman, hvart ämnar, du din häg?
 Längst bort ifrån din fläkt på kaputs kullen väg.
 O, vänd de småt till baka; du stolta sjö-mä-
 tros. Du lemna skad med smärta din ämnar kärleks ros.
 Spranger af Händel Skerman, Liederudde, Repet.

12. Axel och Hilma.

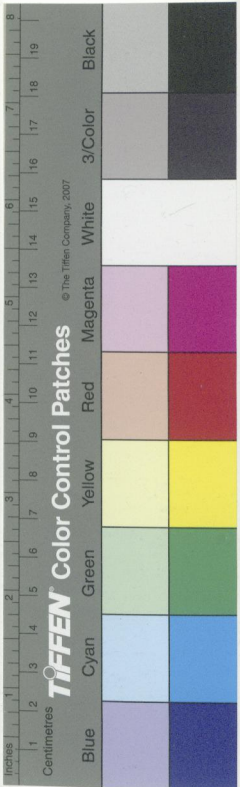
M.M. J=56.

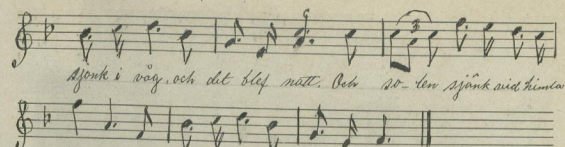
Ned alpens fot, vid Dala stranden, Hilma med en
 lita sakt, och salen sjönk vid hundra randen, han

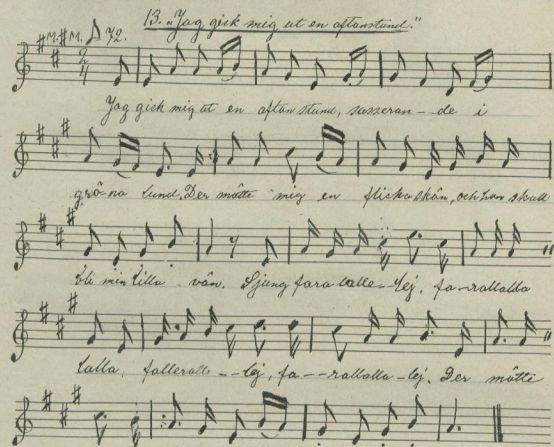
39

nig ställa stå, elj
 lita stå.
 ställa stå, aj aj aj
 kull skara stå, elj
 skara stå.
 kull stå på, aj aj
 stå jag fick på
 jag fick på stå.
 de tappas två, aj
 stå lenda-fingrarna.
 inget små.
 am sin grette, aj aj
 or en barsolsgröt.
 barsolsgröt."

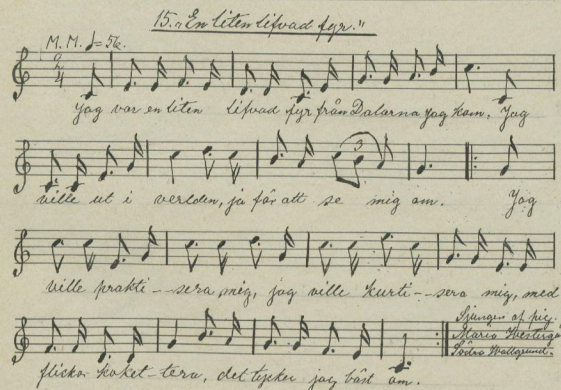
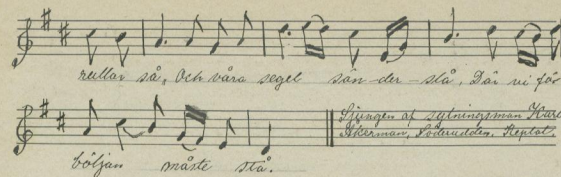

handen, han spänk i väg och det blev natt.
Sjungen af Maria Westergård. Löfva Wallgrensund, Replet.

mig en fliska skön, och hon skulle bli min vän.
Sjungen af Amanda Brink, Björke, Replet.

nig ställa stå, elj
lita stå.
stilla stå, aj aj aj
kull skära stå, elj
skära stå.
kull stå på, aj aj
stöt jag fick på
jag fick på ta.
de tappas två, aj
t lunda fingrarna små.
ingra små.
am sin grota, aj aj
or en "barsölsgröit."
barsölsgröit."

17. *Höken Agnes.*
 M.M. $\frac{1}{2}$ = 76
 Och Höken Ag-- nes dig i dystra drämman
 går, i natten den stilla, men ingen ro han får.
 Och fastän rummet det är fint och hon i siden klädd, så
 hennes sömn den flyr, up-- på en spitsigst betel.
 Sjunger af *Spinnella Scherman, Liederwunder, Replst.*

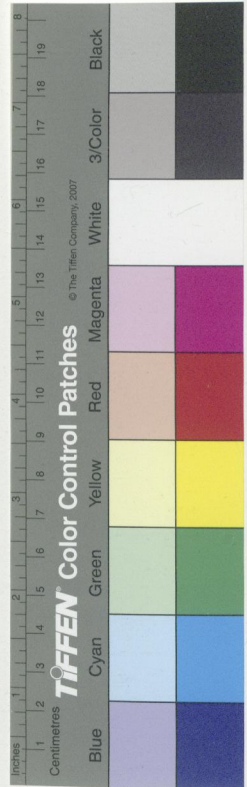
18. "Ett tusen sjukamödrar i sextioår."
 M.M. $\frac{1}{2}$ = 78
 Ett tusen sjukamödrar i sex-tio-tri, för
 Svenska Blindiska Sjukkompani, Vi lät oss få
 kagra till, Kantorn att gå. På resan var Gud oss sin
 hjälp kända för.
 Sjunger af *"Hälsö och Hälsin" Bond. Hermar
 Känns i Replst.*
 Heltän är en äkta atonog melodi och förskamund i Lästidning
 antantur, och det en till andra ord.

19. "En sjömans högte röje är."
 M.M. $\frac{1}{2}$ = 64
 En sjömans högte röje är, fridoli, ett älskos
 af en flicka kär, fridoli. Men om du falsk be-
 risar dig, du ingen ro skall få af mig. Rosa-
 bella, frido-- li.
 Sjunger af *Edvard Holpe, Kärns
 Hattgrund, Replst.*

20. *Skäppet Austrea.*
 M.M. $\frac{1}{2}$ = 78
 Helt i ge--nom kaputs böj, drog nu skäppet
 austrea. a. Tält med emi--granta lastade, gick det
 till a--me--ri--ka. Och kapte--nen, skäppet be-
 drar, och anant sjö i det lag, som ett element be-
 redet jemt, kom upp den lusan dag.
 Sjunger af *die
 eliska Brödet.
 Liederwunder, Replst.*

nig stilla stå, aj
 ita stå.
 stilla stå, aj aj
 kull skara stå, aj
 skara stå.
 kull stå på, aj aj
 i stöt jag fick på
 jag fick på ta--
 de tappas två, aj
 t Linda, fingren små,
 ingen små,
 am sin gröt, aj aj
 or en "barsölsgröt",
 "barsölsgröt".

21. "Ack hören i sjömannen som plejer"

M. M. $\frac{2}{4}$ = 56

Ack hören i sjömannen som plejer, som så tungt upp
 bäljan den blå. Vi vet ure sjö-männens ple-
 jer när som landman till hi-la för gå

*Sång av "Hälsark Hårin" - Herman Hårin i Replat, och försä-
 ras melodi från ena av de sju stycken som utgöra denna stora
 almanacka melodi.*

22. "Le på de sjömannas gossar"

M. M. $\frac{2}{4}$ = 56

Le på de sjömannas gossar, som hur nasker som de gå, och
 för att de är så raske och har ett kvitt mod, så
 alla vänner fläskor de, tycker om dem så. Sjung
 unga till de vänner på sjö och saltan flod.

*Sång av "Hälsark Hårin" - Herman Hårin i Replat, och försä-
 ras melodi från ena av de sju stycken som utgöra denna stora
 almanacka melodi.*

23. "Drängens visa"

M. M. $\frac{2}{4}$ = 80

Jag bänkar den som är endring, skall betti upp oss
 sent i sang, Den skall vara en fadlig träl, som nu det skall

24. "Hamborg der bodde en adels-man så"

M. M. $\frac{2}{4}$ = 56

va-ra bäl. I yr-väder i rågn och slask, i
 solskin sonet, i flask och plask, så skall han gå sitt
 jemna trask, när han vankas det pladask,

25. "Hamborg der bodde en adels-man så"

M. M. $\frac{2}{4}$ = 56

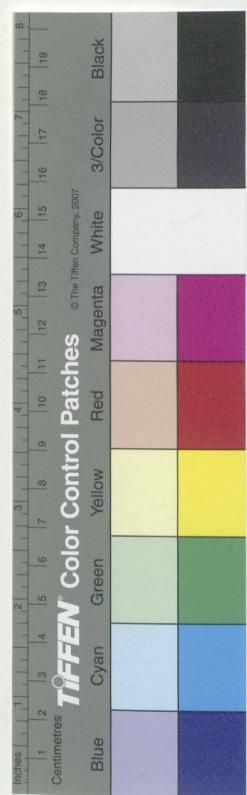
Hamborg der bodde en adels-man så
 rik. På guld och på penningar fanns honom ingen lik. Han
 hade sig en dotter så ärlig och så god, Han
 älskar en af matrosarna allt mer ett riktigt mod, Han
 älskade en af matrosarna, allt mer ett riktigt mod.

*En variant till sjömannens visor, som är inlämnad, men torde de-
 na vara den rätta och mest karaktäristiska för en almanacka melodi.
 Sång av "Hälsark Hårin" - Herman Hårin i Replat, och försä-
 ras melodi från ena av de sju stycken som utgöra denna stora
 almanacka melodi.*

Svenska
 44
 Folkloristiska
 samlingar

45

id mig ställa stå, aj
 ställa stå
 da ställa stå, aj aj aj
 g skull skara strå, aj
 de skara strå
 e skull stå på, aj aj
 vad stöt jag fick på
 stöt jag fick på ta.
 am de lappor två, aj
 att lunda, fingren små,
 fingren små,
 från sin gräta, aj aj
 lakor en "barsolsgröt",
 en "barsolsgröt"

25. Mordet på fästetörn.

M. M. $\frac{1}{4}$ = 64.

En vi sa nu jag sjunga om Lærjes norra
gräns. Sam nyi-gen är "härta" a--ti Nor--
den. En ung och raske dräng, han mördet har sin
vän, all för en sörden värlig här på för-den.

*En annan mätte her Lærjes bdfuist insant till apmändaren
men tulle han mätte ut samliga Lærjes drängar, den dräng.*

26. Lekdams.

Hurt ut skott ni oss vända, för att söka oss en.
en. Sök här, sök här nog finner ni
den. Sök här, sök här nog finner du den
"Sjungen af, Rätta Lärje" Hattberg, Lärjeboken Replot.

Replot i September 1904.

Wilhelm Ljoberg

Folkvisor från Replot.

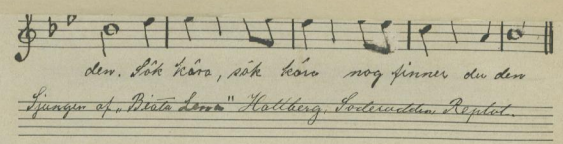
Uppskrivna af Wilhelm Ljoberg (Ord.)

1. Alla herrar rider ut i fält. en skrifvare, som bad mig ställa stå. aj
1. Alla herrar rider ut i fält, men min aj aj, som bad mig ställa stå.
man kan rider efterst. 2. Hur kunde jag då ställa stå, aj aj aj
nys hatter, men min man kan har ingen, då ställa stå, då jag skulle skära strå, aj
Då tog jag mig en gammal trätte, äggja aj aj, då jag skulle skära strå.
de min man en nyger teatte, i; de gam 4. Den manna del skulle stå fa, aj aj
ta trätte, o nys hatter, id hatter, hatt aj, skulle stå fa, hvad stöt jag fick på
hade min man i; 5. Så tog han fram de lappor två, aj
aj aj de lappor två, att lunda fingren små.
1. id flickan gick på ången grön. aj aj aj
aj aj att lunda fingren små.
2. id flickan gick på ången grön, aj aj aj
aj, och skulle skära strå, aj aj
aj, och skulle skära strå.
3. Den tog han ja fram sin greja, aj aj
aj, sin greja och kokor en "barsölsgreja".
4. id flickan gick på ången grön, aj aj aj
aj, och skulle skära strå, aj aj
aj, och skulle skära strå.

julle samt hade någongång 2 råsegl. De första flickan.
båtarna voro 5 bords, de tvenne senare 4 bords och julle 2.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt.

3. Jag tror att gubben grar. 4. Jag tror att gubben grar, och eger ej det minsta vett, som uppå präken ligger och tiger ej med huvudet som vett. 5. När detta för mig för kungens pass, en generalpass med ett krusat hår, så sant som jag här står. 6. Om gubben det skulle veta, hur detta nu tillgånget har, han skulle blanda rummet alltså, det såkrast och mörktaste var. 7. Om gubben det skulle få spänja hur detta nu tillgånget är, han skulle så vittart säga och sätta sin latten där. 8. Om gubben det skulle få höra, hur detta nu tillgånget har, han skulle den skålen alltså och hänga i repet kvar.

den. Sök här, sök här nog finner du den
"Sjungen af Rikets Låda" Heltberg, Litteratör Repet.

Replet i September 1904.
Willest-Löfberg

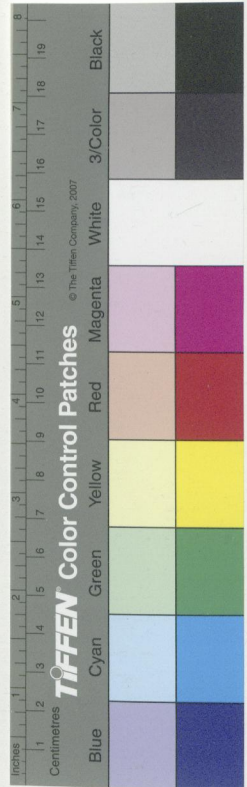
För detta för mig etc. 9. Så må nu kvar kinnas har förligt är en sadan ped, ett gå till denna kinnas, när gubben kunde bli så borsl. För detta för mig etc. 10. Jag tror att gubben trallor, han eger ej det minsta vett, som uppå präken rullor skottar, och tiger ej på huvudet som vett. För detta för mig för kungens pass, en generalpass med ett krusat hår, så sant som jag här står.

kap. 4. Iven i Rosengård.

1. Iven har du varit så länge du Iven i Rosengård? Men jag har varit i ställe, i kora moder vår. I tiden mig på rosenstige. I väntan mig ej mera.

2. Hvad har du gjort i ställe, du Iven i Rosengård? Jag har vattarat pålar alle, i kora moder vår. I tiden mig etc. 3. Hvi är ditt svärde så blodig, du Iven i Rosengård? Jag slog ihjäl min broder, i kora moder vår. I tiden mig etc. 4. Hvad ämnar du då göra, du Iven i Rosengård? Jag skall ar laudat dra i kora moder vår. I tiden mig etc. 5. När får jag dig hemvänta, du Iven i Rosengård? När kyrkan har här enka. I kora moder vår. I tiden mig etc. 6. Om när blir kyrkan enka, du Iven i Rosengård? När där fens en-

... i den "snobben" brukade dock bara ena
julle samt hade någongångar 2 råssög. De första fiskare.
båtarna voro 5 bords, de senare 4 bords och julle 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt.

ga bankar, i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

8. När får jag dig hemvänta, du
Luen i Rosengård? När Karpus kan
blir kvita, i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

9. Och när blir Karpus kvita, du
Luen i Rosengård? När svarer han
blir svart, i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

9. När får jag dig hemvänta, du
Luen i Rosengård? När järnet det flyg
etc, i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

10. Och när flyter järnet, du Luen
i Rosengård? Då fjädrer den sjunka,
i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

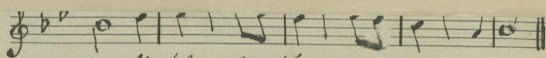
11. När får jag dig hemvänta, du Luen
i Rosengård? När alla rubar mogna, i
Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

12. När mogna rubar alle, du Luen i Ro-
sengård? Då flickor gift sig, alle, i Kåre
moder vår. I hi-
den mig etc.

13. När får jag dig hemvänta, du Luen i
Rosengård? När spårer spårer höra,
i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

14. Och när spårer spårer höra, du
Luen i Rosengård? När höken blifvit
singlar, i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

15. Och när höken blifvit
singlar, i Kåre moder vår. I hi-
den mig etc.

den. Sök Kåre, sök Kåre
mog finner du den
Hälsingens hemvänta. Heltäck, Löstäck, Replet.

Replet i September 1904.

Willehelms Hjörberg

5. Traggvisa.

1. Toss fädelilala, kack greftane fjäll,
Här händer tre sötliga mögar. Den
ere var halt, den andre var blind.
Den tredje ha stjälga som räkla-
fönstret ti lödman.

2. Toss fädelilala, öjs fatena fjäll. Här
händer så myckna gister. Ein präst ä en
spelar. De godarna häle, Och alla små
gärar ä flickorna leker me trille.

3. Toss fädelilala, jätt sävel ä spad,
Rätt nu händer bruden här himma. Me
hampa ti tjöl, ä vidja ä blad. I spän
nen kan piltra i rise he tjera konnen
der ett råmpen.

4. Toss fädelilala, löppstråle mett stak
Njukt i alla ledar. Sam jag spelar skak

delig. I höven har häppor på alla damen
opp ä needer.

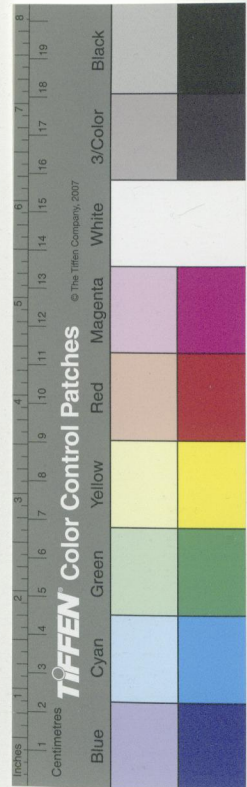
5. Toss fädelilala, delilalilala, rättare
händer manne iur fövare. Me köstet ä
fat, ä stjälga fjäll. Me såpan sam mot
sen ska spjüt ä tishen sen i tättin
— 1. skopp. 2. mjölk. 3. ut tuga mjölk i munnen
och låta den drucka i en lottin de haren.

6. Trisbors visan.

1. Herr Trisbors kan gånga på silver-
stjägga gård, i land hämpar och hämner,
sam der ut mänd, etc. I Gränborg. Med
järn och med sköldar de klida sig så gran.
De gunga nu alla för hämnen fram i Grän-
borg.

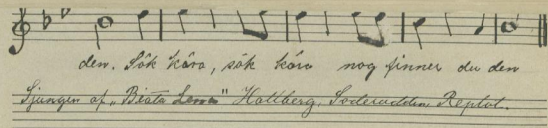
2. I Silvestjäggs dotter de sitta kring

visan på en visan. I den "snobben" brukade dock bara ut-
fjella samt hade några gånger 2 räsor. De första flickan-
båtarna var 5 bords, de senare senare 4 bords och julkane 2.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

ett bord. De knöpplar backa spessan
 åt kämparna i Nord. I Grämborg. Och
 Silvestergägg hälsar de gjorda besked,
 Och hälsar i hornen det höstliga mjöl.
 I Grämborg.
 2. De skakar oxar å kalvar å sin.
 De skakar de drack af det yppasta vin. I
 Grämborg. Å konungen spjög uppå stola-
 na satt. "Huru vågar af eder mig spje-
 na i natt. I Grämborg.
 4. Och hönen I kämpar kvad jag säga
 så. Den mig spjénar här äld dottern till
 I Grämborg. Herr Wisbors han höra de
 ordana klar. Sin skäls och sitt spjöt uti
 handen han tar. I Grämborg.
 5. Herr Wisbors han rider på gånge-
 fram. De svenner de ropar. Han å utan

skam I Grämborg. Herr Wisbors, Herr Wisbors
 du är en väghals. De ordana hälsa på Wisbors af
 alls. I Grämborg.
 6. Och Silvestergägg app utan guldstolen steg.
 Hans öjan de lyta, han ropar så rodd. I
 Grämborg. Herr Wisbors du föres i tornena
 app. Dig vill jag afhugga din huv-knopp. I
 Grämborg.
 7. De ordana hälsa Herr Wisbors så stött.
 "Jag är ingen barunge klädd i kott. I
 Grämborg. Herr Wisbors han svänger på
 gånge-ramen sin. Ho vågar mig sätta i
 tornena in. I Grämborg.
 9. Herr Wisbors han lade sitt spjöt
 under arm. Så spjöt han den alla
 förturad all harm. I Grämborg. Helt
 Ligne han beder för fadren sin. Herr

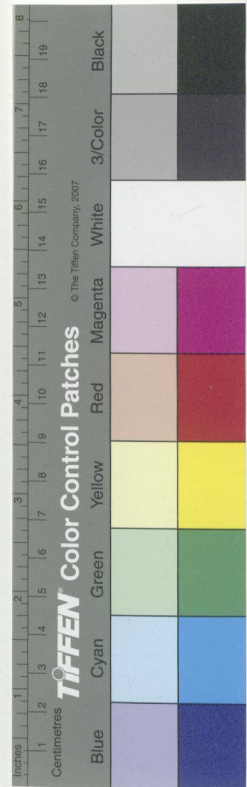
Replut i September 1904.

Willehelms Jönberg

Wisbors du ställ nu gånge-ramen din. I
 Grämborg.
 9. Herr Wisbors han lyfter sin hjälme-
 hatt. Så gick han ju se över sken Ligne
 han satt. I Grämborg. För din skull
 jag spjénar din fader i natt. För din
 skull jag blif ej i tornet insatt. I Grämborg.
 10. Och konungen kallar på höfsmän i
 med. I Grämborg. Herr Wisbors utar min
 "berg" I Grämborg. Och konungen kallar
 på svenner alla. I Grämborg. Herr Wisbors
 utar mitt land. I Grämborg.
 11. Herr Wisbors sken Ligne tog upp
 der han satt. "Dig har jag ärligt
 förtjenat i natt. I Grämborg. Han
 spränger sin gånge-ram fram öfver svar.

Så tog han sken Ligne ur jungfrubur,
 I Grämborg.
 12. Så red de öfver båd sken och ång. Det
 var ju helt annat än hvila i säng. I
 Grämborg. Så red de öfver till Sligton
 nabor. Der står knaden på sin till myn-
 den stor sarg. I Grämborg.
 13. I Silvestergägg skickar ut båd
 i sitt land. I Grämborg. Herr Wisbors
 med. I Grämborg. Herr Wisbors
 utar mitt land. I Grämborg. Herr Wisbors
 utar mitt land. I Grämborg.
 14. I Silvestergägg skickar ut båd till torn
 man. "Dessa är alle till ståt måföran".
 I Grämborg. Herr Wisbors han ropat äld
 dottern var. Det böra I märka, han

svargar "allvaret". De del "enobaten" brukade dock bara utan
 fylla samt hade någongång 2 råssög. De första fiskare.
 båttarna voro 5 bords, de lunnar senare 4 bords och julkane 3.
 Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

blir en för svar." J. Grönberg.

15. Herr Wisborg kan tälte till Gina-
nen sin: "J. Skäppers nu ingen på
Ligstamneborg i. J. Grönberg. Herr
Wisborg kan tälte till svensken i små
"J. Kläder er alle i hjörn ä i stöd
J. Grönberg. ---

16. Herr Wisborg kan sätter sitt
spjett under arm. Så red han för
alla de kämparne fram. J. Grönberg
Han spjente den alla båd stora
ä små. Och Lilursträggs spjelt mian
de skada der på. J. Grönberg.

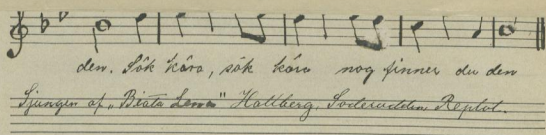
17. Herr Wisborg kan ströker sitt
blodige spjett. Han båd nu och kanen
gen reda spjelt ut. J. Grönberg.
"Håll!" ropat kungen förutur all

svet. "Du är mig för mäktig, nu sluta
din lek." J. Grönberg.

18. Herr Wisborg jag ber dig nu ställa ditt
sin. "St dig till jag gifva älst dottern
min." J. Grönberg. Herr Wisborg jag ber
"St dig till jag
gifva min bors ä min lands J. Grönberg.

"St sligdet saknas några voss här och
där. Männe i ska namnet Lilursträggs
Lilursträggs utlytt emot några ännat, samt
Grönberg emot Grönberg eller Grönberg.

Wisborg visan pöster voss hit införe af som bir-
man" birkat från Hockholms sköngän, luvit.
kun i slott af 16 århundradet hit inflyttat från
afvannämnde sköngän, och antag kan nam-
net Björkes, luvit som innes af kan
sfterkommande.

Replut i September 1904.

Willehelms Höjberg

J. Grönberg visan.

1. Där sat två kämpar i Nöla fjell, De höll på och spänner sedan sin "kappa" på.
sate på kvaran en kvad, och ställa broder
de vardo båda, Med jär och skoldar de
vardo kläda.

2. Hallbroder tälte till broder så: "Åskad Där ran blott kämpa blodet fram, så när
du inte gift dig i år? Jag vill för dig en
huld och fager flicka; Men pris dit, ja
du för dig skicka."

3. Å Grönberg kalla ju en af dem, Han
toog om karmet med fingren flem. Han
satt: "Ni väga ju för min flicka, Det jag
la karmet till botten dricka."

4. Å Grönberg satta de sperran på Han
salar på sin gångar grå. "Broder följ
med mig ett stäpke, Och jag skall visa ett
snästestegske."

5. Herr Grönberg sätter sin hatt "Hjelm" up-

1. Där sat två kämpar i Nöla fjell, De höll på och spänner sedan sin "kappa" på.
sate på kvaran en kvad, och ställa broder
de vardo båda, Med jär och skoldar de
vardo kläda.

2. Hallbroder tälte till broder så: "Åskad Där ran blott kämpa blodet fram, så när
du inte gift dig i år? Jag vill för dig en
huld och fager flicka; Men pris dit, ja
du för dig skicka."

3. Å Grönberg kalla ju en af dem, Han
toog om karmet med fingren flem. Han
satt: "Ni väga ju för min flicka, Det jag
la karmet till botten dricka."

visar "Ullbaten". De del "snabaton" brukade dock vara utan
fjell samt hade någongång 2 räsor. De första flickan
båtarna vore 5 bords, de lunnar senare 4 bords och julkane 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre vorts sköt-

9. Herr Grimborg, jag dig ej släpper in,
Min fader är ju så ond i sin. Om jag
dig skole släppa inne, Ditt hofod sättn
kan på grindan."

10. Herr Grimborg, tager sin hantel
af. "Lå talt han skjult olän kälven från
Han sade Go often min sköna fliska,
Med dig, så nitt jag nu ginst. "Gjog"

11. Han sprang i sängen med spökar
på, Och lade sig att hvila så. Med
Konga dottern under "fästen". Den hela
Länge hälskvällen.

12. För kongen komna då tuden
in. Herr Grimborg, säger med dottern
ditt. "Lå kongen ropar då öfver gör
den. "Lått upp min tjänare och min
håfman."

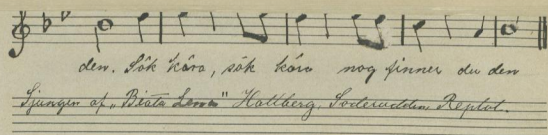
13. Lå kongen talt till håfman att:

"Herr Grimborg är en svår kampf.
Lå bönen ej gå bladt i barken. Jag, kån-
ner Grimborg kan är en storker."

14. De håfman gingo till luffet fram. Satt
spjelt och sköld bar kvaranta men. Och
Kongur höder vid döner ropar. "Kom
ut Herr Grimborg med oss att spraka."

15. Han Grimborg tittar genom "skön"
(Huggen) ut. Han såg ej dagur för pi-
lar och spjelt. Lå Grimborg titt på dö-
ner glanta. "Jag kanner ginst, som
vanta, vanta."

16. Han tar sja brappat i bovige spräng,
Och kilar öfver den gölden läng, skitt till
det koin där han lundt kasten, Och bli-
strav" (hviskan) på silt folk föresten.

Replät i September 1904.

Willehelms Jönberg

17. Lå Grimborg, fatten så ginst modstju-
tusen håfman, mot honom stod. Men
sann dagur kan upprinn, Man kunde
ej en enda finna.

18. Herr Grimborg alle till marken slog, Och
själpa kongen för honom stod. "Du kan
ju dräpt minne kämpar alla, Du kan
ju öfver mitt land tillfalla."

19. "Du legat vid min dotter i natt. De an-
dre kan måst bitala skatt. Herr Grimborg
om det dig behögs, lå dig med henne,
fast hela dagen."

20. Herr Grimborg hände de ordet på.
Han sväng på sin gångar grå. Håf-
tack Herr Kongen, jag måst först äta
Din dotter skal jag en stund förgåta.

— Orden äro tagna en en handskriften iisbok.

9. Jurgpreu och Båtsmannen.

1. Den förste "gulltanen" i äppelbägarn
sprang. Lå lilla Båtsman tappade å
skönangjämfran" var. Sjung höpp fast.
rallt radullig, sjung höpp fast. Lå lilla
Båtsman tappade å skönangjäm-
fran" var.

— Mindre verser kan ej kunnat erhållas.

2. "Lå gingo jag mig äta."

1. Lå gingo jag mig ett stycke längre
fram. Då möta jag de båda, som lura
sjung höpp farallara, sjung höpp faral-
lat. Lå höra jag, de klackarna, som
ringla.

— Spelare verser saknas. Lå prästarna är
ej släpats första vers. Lå bliput upplästa för
melodien skua.

verser "Alla den. Lå del "enobåten" brukade dock vara utan
julle samt hade någongång 2 råsegl. De första fiskar.
Båten var 5 bords, de lunnne senare 4 bords och julkarna 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

10. Herren en Waza Grand.

1. De gamle, som grå håren både
 som ej sett en sådan nöd, By elden
 Kraft många allt fästare, män-
 ga människor blev dödt. By hjälp af
 minskar både förmunt, Och rop till Herren
 var för sent.

2. Helt ynkligt, det måndelåtar Min
 templet klacka fjärr med, Allt spjelt
 va engler kunde gråta, Då Cykel
 af himlen vor så vred. Då helgata
 men stod i tränd, Och intet sked
 såd af Cykel handel.

3. De spåda barn, som på galgen
 gingo, Blef kastat undan elan ropet
 De såprana i vägen fästa ögon

ta samma förelä. Flykt. En båtla som
 der himlen var, Det vor det rum, som
 Lemna kvar.

Lydelse är förspjelt af Bytt, spjelt,
 såsom kunnat, möda, spjelt, som för de i världen;
 Och kunnat sedan meras kunnat ej önsket
 visan till samman med några andra steg
 kan med en eldvärd spjelt förstärka.

11. Hvarthän du unger sjöman.

1. Hvarthän du unger sjöman, kvart
 ämnar du din väg? Långt bort i från
 din flicka, på hafets kalla våg. O karr
 då snart tillbaka, du stolta sjöma-
 tras, Du Lemna skall med smärta
 din ämnas förläsa ras.

2. Låg nu till skäppet Skutela, ty så

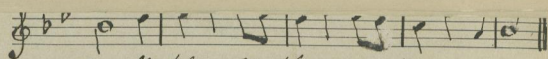
var skutans namn, En unger sjöman i
 tar allt från sin flickas famn. Med
 tar uppå kinden, karr gaf till afsked
 ord, Allt till sin enda gosse, nästan
 han gick om bord.

3. På Skutela lättas ankor, och seglen
 saltas till. Nu gäller det ej längre i
 tramsen ligga stid. Med goda sen
 geldar, af vinden pekas snart, Och
 Skutela pläjer vägen, allt med en
 liflig fart.

4. Och resan den gick lyckligt, allt
 till Ostindjens kust, Men ibland sjö-
 män vor det, blott ofödd, till och till
 och vor de bänken åter, och steg till him-
 mets land, Blott en ataf där alla fick
 de sitt fästerland.

5. Men nu har himlen smulnat, och
 vägen bänjer gå, Och sjöman i sin
 ordning med fall och brasser stå.
 Då ljöd kaptenens stämman, "Först
 bögen, peglar bort." De ljöd han be-
 fällning, och det gick inas bort.
 6. Snart vor inne bögen i tvärsen
 Skogsklät, Och uti tåna rigger tras
 stämman blida tjust. Och hafets våg
 svalla, med en förfärlighet; Såsom
 nu vor för att de unga sjömannas
 fred.

7. Men ännu kvar med rodet, där står
 en ung sjöman. Han tänker på sin
 flicka, i Lurens fästerland. Skall han
 ej mer få skada sin trogna vän och
 mor, För den han pläjer vägen och skad

den. Sök här, sök här nog finner du den
 "Hvarthän du unger sjöman" Heltberg, Reduktionen Replot.

Replot i September 1904.

Michael Fjörberg

varor "Ullvater" till del "enabåten" brukade dock vara utan
 julle samt hade väggångarna 2 rader. De första fiskar-
 båten voro 5 bords, de tvänne senare 4 bords och julle 3.
 Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

i haquet dö.

8. En väg gick öfver Skallan, och alla

ropade nu, "Och ingen sjöman hjälper

Kaptenns unga fru." Kaptenen såg

sin snäcka när, som han gick öfver

bord. Han såg många färar, ty som

gen den var stor.

9. En "båtman" genast spårade från Skul

das reling ner, Men Krossades till

spilbor utaf en pöj så sned, Försök utaf en redligt vrak.

med de matraser, som i dansarna

var. I haquet dö de kämpade oändas

lick stannar kvar.

10. Om hjälp, men dock förgäflar, de om

spjånen bad, Om haquet sjökrög

svakar och tassar segersglad. De

hur sin balsemning sände, hem till sig

fastsländ. De kämpade för lifet, sin

lugna graf ej farin.

11. Kaptenen saden, Gassar blott lifet mig

en gång, Nu ser vi slutet makas, var till

blis ej så lång, Går na och bärar ruggar,

från grundens blå till vart. Och sköte.

12. Och Skallan väster faller, med ett för-

portligt brak, Och vägen "sjukhög" svakar

men tänka, när vatten faller från, Och

ingen räddning, segt ut hvast ögat kunde

de nå.

13. Och Skallan länkar undan för storm

och väg så stark. Allt till han högtligt

stötet, allt uppå Dognsbank. De om

ma sjöman säga uti sin stora nöd,

den. Sök här, sök här nog finner du den
"Hälsing af Pitä Lön" Hattberg, Fortfarande Replat.

Replat i September 1904.

Michiel Högberg

Allt de i haquet bälja skull få en säker
död.

14. Men Timmermannen ensam, uppå en

plaska dref. Den enda af dem alla, som

hvar till lifet blif. Han genast blif upp

taf, utaf en Englad brigg. Som un-

der stormen mistat en del utaf sin röj

15. Men att Sverige Sverige många flickor

är sin vän, Som haquet har besträ-

bat, och kamrar ej igen. Och det skall

minnas iden, att uppå Dognsbank.

De Mennaka skeppet Skallan

bland vägar gått i sank.

Af skriften ser Thunella skumans visbok

Th. Axel och Hilma.

1. Hvid Skallans fot af Dalas strändan, Hil-

ma med en lita satta. Och kalen sjönk

vid himbrändan, Han spänk i väg

och det luf natt.

2. Hilmas blickar följde vägen, Högje

Nakta, solens lapp. Med lön i ögat, som

i haquet, Han drände om sin skötsel blot.

3. Naturen trilar, Lärkan tjostrar, Dugan

är till snakar bräst, Naktugalen

glädligt lyssnar, Uppå flickans ljud

sa röst.

4. Nog det jag hvad jag ville vara.

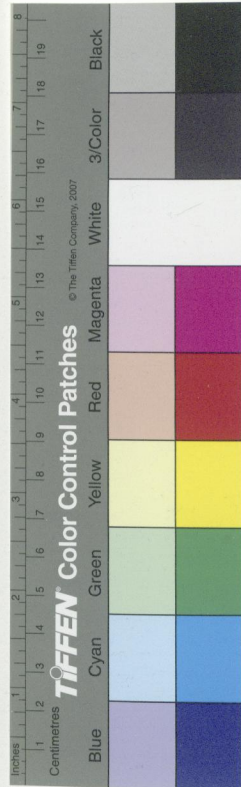
En liten blå föregåt ej mig. Jag skul

le slamota, slamota bara, Prestänligt

fjinnas på din steg.

5. Men Axel, Axel detta hjerta, Det

var "en snöbåt" brukade dock vara utan
fjell samt hade väggargångar i råsegl. De första fiskar-
båtarna voro 5 bords, de tunna smala 4 bords och julkarna 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre rorta sköt-

alle klappa blott för dig. O, måste du du kunde koma, Du skulle aldrig glämma
den lilla smöla, Du skulle aldrig ma mig. —

Carteblanc mig.

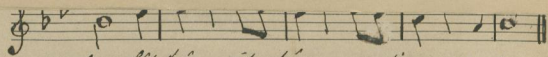
10. Men säg mig, hvad är det som flyg-
4. Min du min på denna stund, är det skuravaren tröt? Nej, o
Ditt och vår första kärlek var. Mi nej, det är det inte, Det är Kinas kat-
Kästa omma Kästa vänskap som la lik.
den. Jagat så minne skapen rasar. afskrifven ur Hilda Mors Hustrus önske.

7. Min du och på denna stund,

Ditt och vår första kärlek stöd. Du 13. Jag gick mig ut en aftonstund.
Det icke kan jag gråta, och du glöm- 1. Jag gick mig ut en aftonstund, spasse-
mer kvar jag bor. rande i gröna lund, Där måste mig

8. Men jag skall i gräpen gämmas och en flicka skön, och han skall bli min
min lilla jag med mig för. O, må ej lilla vän. Sjung fallerallara fallerallara
dessa orden glämmas, för dig jag tjuv, fallerallara fallerallara. Där måste mig
dig jag för. en flicka skön, och han skall bli min vän.

9. Men jag måste gå och läsa, dessa 2. Mi ditt ord i gröna äng, oi språkall
band, som fängslos mig. Prymma, att den kärleken, "Säg till du bli min huldastrost,

den. Sök här, sök här nog finner du den
Sjungen af "Påta Lova" Hattberg, Fortsättning Replut.

Replut i September 1904.

Walden Jönberg

får du bula vid mitt bröst. Sjung fa etc.

3. Fallerallara fallerallara jag dig ger, se till farväl min systers och min bror du
att du den alltid ser; Men lilla vän för- neder jag till Australien, kommer aldrig
glöm ej mig, ty jag glämmas aldrig dig; mer igen. Sjung fa etc.

4. När ännu den förgången var, då hade Huset denna visan diktat till. Så
han en annan vän. Han skref ju dattt är det tunna gässen glad, att ifrån
afskedsbref, och jag tejsnade därvidt. Lönstad. Sjung, fallerallara faller-
Sjung fa etc. alla lilla fallerallara fallerallara.

5. Den ränga var mig så besatt, jag Du är det tunna gässen glad, att
fick ej ro hvarken dag eller natt. ifrån Lönstad.
Jag gick min väg fast den var lång, afskrifven ur Hilda Mors önske.

6. Mit vägar satt en gammal man, 14. På Dagens Bank.
Han talt dessa ord, minnsan. Säg 1. På Dagens Bank, köd. Medföden lög,
gasse hvarest gråter du, förs det ingen Där skappt rellor, rullor så, och
tröt, men min Sjung fa etc. våra segel sänder så. Där se för sol.

jula samt hade någongång 2 råsegl. De första fiskarna
båttarna var 5 bords, de tunna mindre 4 bords och jullen 2.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt.

jan måste stå.

2. När våra storpar den bestog, och
våra segel underlåg. När hessan
stod så att sörger båt, men glädjen kom
till och gör gäst, den tar vi oss ett
dagligt glas.

3. Håll till min fader och min mor,
Håll till min syster och min bror,
Håll till min ambond, och till alla
huru många själar.

4. Jag är en fattig, ung sjöman, som
seglar mellan fremmande land.
Jag tar mitt bröd på böjarna blå, där
många rika skatten får.

5. En sjöman kan ej klaga för, fast
ständigt han går på far, den de
himlen kan mitta är. Han kan
ibland sin vän så få.

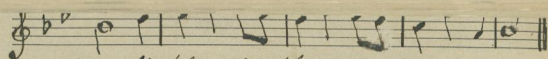
6. En sjöman hamnar så i land. Han
upptäcker sig i fiskens famn. Han ka-
nar så att sörger båt, men glädjen kom
till och gör gäst, den tar vi oss ett
dagligt glas.

7. En sjömans önskan är så stor,
Att så nu få han köpa sin. Han
önskar sig en båt, och till alla
huru många själar.

15. En liten livrad fgr.

1. Jag var en liten livrad fgr, från Da-
larna jag kom. Jag ville ut i ver-
lden, ja för att se mig om. Jag ville
praktisera, jag ville kassatera, med flis-
ker "konkerera" (kassatera) det tycker jag
bäst om.

2. Men när jag gick från hemmet för,

den. Och kora, och kora nog finner du den
"Sjungen af Rikets Lön" Hattberg, Litteratör Rikstet.

Replöt i September 1904.

Michiel Högberg

Det var jag mitta är. Jag ville ut i ver-
lden, att ifrån mer och för. Jag tyckte att jag
var för god, att hinna gå och gräva jordanskar om jag
vare hos vännen min så här.
Jag ville ut i världen, att bli en kar så
gott.

3. Igår var jag i Sverige, men resa gick så
bra, och till att i Sverige ut gick för
långt. Jag var i Sverige, men resa gick så
bra, och till att i Sverige ut gick för
långt.

4. Men när jag hade varit hos barnen
ett år. De blef jag till präst och odla
slag, så här. De blef jag, dänat från
fliska, ja ännu från fabriken. De blef
jag dänat att rita på fängelset ett år.

5. Och nu så har jag varit på så en
samt. Och ett år, jag tänker på min flicka
resa trefalt gick. Jag tror, jag svält,
och en gång.

6. Men när jag kom till Gjöf, jag inga
arbet. Och ett år, jag tänker på min flicka
resa trefalt gick. Jag tror, jag svält,
och en gång.

under "Ullarna". Den del "enbåten" brukade dock bara ut-
fylla samt hade några gånger i råsegl. De första fisker-
båtarna var 5 bords, de senare 4 bords och fullarna 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

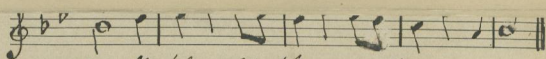

56

jag gick i pallt. jag låg i sängen när
 det var kallt. Men Upplands länkar tän-
 ker att jag fan böja på allt.
 9. Den dag som kommer i Sverige, att tala till
 om sän, jag ej låg till i sängen, när I
 jorden var upprätt. Ni är ju alla redan
 döda, men är en lita att läsa när, ty
 här finns ingen undanflykt på denna
 sista dag."

16. Emma och Wilhelm.

1. Slek. Wilhelm du den enda var, som	nick och lov, om kunnas till behålla.
löst mitt hjerta ämnas, fast förslut bar	7. Med koret mitt en öppen graf, Men gick
du dock kvar. Jag kan dig aldrig glämma	en kista skada. Dess lock i hast blif lyft
2. Den måta dögen Wilhelm kvar till	taell af. Men Gud, o Gud, hvad skadas.
hvar kan förut all begära, som han de eder sams	8. I hast blif följt skickande till, Och al

den. sök kára, sök kára nog finnas du den
Spjungen af "Pieta Lenn" Hallberg, Lidarsdalen, Replot.

Replot i September 1904.

Michael Göberge

3. "En grått, mycket... De ropat... Emma klagat
 döv, Det himla mästertyngt."

9. Stenur och ordlig, Wilhelm stod, Dess
 sammet cypriskt uppväckt. Svart stelmatt
 klaf dess vorona blod, En ögar iynlygk.

10. Han gaf ett rop mid det han föll,
 Det ropet var hans sista. Han Emma
 ren i handen hörd, De hjärtat tycktes
 brista.

11. Så fisk då Emma sitt igen, Gjordes
 dystra gråmme. "Hiet Wilhelm valörne
 av ert, suck, Han mycket säg, och därinn
 Askefjuren ur Wendels förnumm riebok,

17. Broken Agnes.

1. Och Kroken bopar sig i dystra drömmar
gör Snatten den stilla, men ingen so-
mner för. Och fasten minner det är fint,
och kan i sista blödet, så kennes sår-
den flyr också en Spetapaydel. Böld.

2. Men uti den nobla Kretern appåtal
och fast, Den storkars skön skynes måst
mora med sårn gäst, Och lada dansa,
spjunga, spela, Men dock ingen ser,
att kennes tjuvta blödet fasten minner
mår.

3. Och uti ensamhet en tår på kinden
rann, "Här luf jag ej fattig och ringa föda
Man kan. Att vara glad och fattig, och
härdes härilig lät, Enst att rik och
fjellös bo i gylle slätt.

insuper "ulvskin". En del "erabiten" brukade dock vara utan
julla samt hade någongångs 2 råsegl. De färsta fiskarna
betarna voro 5 bords, de tuande senare 4 bords och jullarna 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

H. O., du grymme vild, kvaer-blef jeg
fødd, Tj et koolfuld længten blir min
ungdoms tid prøvde. O. kvaer-blef jeg
hit till disse dygtre søder stald, Tj
allting blott vittne endast hoi om
væld og væld.

Och så var tankfullt salt i kvælen tystet
stund. De høis dess fader træds in på
henes reum, Och sad: O, min dyre dops
om din fader gløed, Och et næsten nekke
dig i brudebræt klæd!"

Emlen Lyseve Reinsvold vant här en gånge

5. Och torparen som Gustaf jag, ej glöm på ständ. Och då hos mig, kan ankola och
makam du se är förflutit allt sedan din värda hand. Han är ju rik och mak
kan försvan. Och ej oft enda ord till dig, bodd och segres så förmåm, Och han
älsked, ej en enda ord. Ack, kanske kan dig blipa ju en passlig, värdig vän.
Hailor kan uti den tygta graf. 9. Men döges han swimma nu, och sen

6. Han kände sig stugnat i en strid med fattigmod. "Thist är ju En välmående person och det, Och uti mitt och i minn för mig allt för god, Han förlät mod. O, hur en vet, Hur en vet. Ja el mig min fader jag nu mig ej gifta vill, för kan han redan glömt den lilla flickan långt minde bara Gregor Reinholdt till. Han som Hår till hemligt möte e. 10. Och aldrig kan minska ju mitt hjerta mot honom ofta kom. Minna kan för pengor ej säljes jag när

4. Ak så bon tankfullt säll i kvällen tygta
stund. Då hörs dess fader tröda in på
hennes rum, Ak sade: O, min eldne älske
om din fader gläde, Ak så ni sista vecka
då i frödebakt kläd."

En älsklig Lyonesse Peinades till varlet. Han är gädd
på stund. Och då hos mig kan arbeta vid
din väns hand. Han är ju rik och mak-
tig, bold och segres så förmånen. Och han
kan gif. Låpa ju en passlig, värdig vän.

9. Men doges han sinne man, och som
han fatter med. "Bist är ju Er välna-
ming för mig, allt för god, Men förlåt
mig min fader, jag nu mig ej gifta vill,
Och långt mindre hära Preque Reinholdt till
10. Och aldrig, han minsin ju mitt hjerta
minne kan. För pengor ej säljes jag min-

sin så min kande. Märk det väl, att de
der, någon snällare tyska fans. Ej ty-
ka bor i Reinholdt, ej i prakt och
ofans.

11. "Helt, kontrollera baren". Ni sätter
par pöcken avse. Skall ej du, som an-
dra, nu följa tidera ned. Det är ju
ej för smart, men den fröken till
Helt, Och det är din plikt, din faders
da sätter prest.

12. Det är också min plikt, att följa min
Mans röst, till Gustaf den tredje är
min kung och fäst, Och honom jag erbjöd
mer, och jag glad i döden går, För den
kan jag dödat, nu allt sedan barn
Mans röst.

13. Nu reser jacy kost, lancyt kost, tider

bestårns nya land. Och där ett så vandrif
folk vill taga om mig hämt. Ja jag
så genast reser dit, det Gustaf rest förord.
Och han bärda där min svara försen till
ten slut.

14. Ja far nu väl mitt hem, du gamla
stolta borg. Här är brens murar blott
dvaljes kval och sorg. Ja farväl i dalen
och du gamla kaisa Lind, jag sk en kät-
ning, sånder er med kienens vind.
Oskedjens i skandla skinnens sibok.

18. Ett tusen sjukhusen i vettlöshet.

1. Ett tusan gjudurda i det löste, för
Puerka Ostindiska Gjökampani, Vi
låt oss få hepa till "Kantoor" att gå. Po
ressur vår Gud oss sin hjälpa skicka på.

den. *Sch Kör, sch Kör* mag finner du den
Singer of "Meata Lora" Hottberg, Contraltos, Replat.

Replot i September 1904.

Wilhelm Göberg

julla samt hade någongångs 2 råsegl. De första fisken-
båtarna voro 5 bords, de tuende senare 4 bords och julla en 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

4. Det skepp, som vi sigla på, nämns vi kom till ankar på "Lagen", stöckstätt
"Prins Hal". Och kallas här efter vår gäst och vår. Och sedan vi lossar vårt järn
stora ankar. Vi segla med detta på och bort ståt.

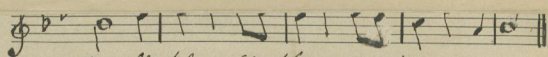
Nord och till Segelstöt, som gör vi till 6. Den nionde maj ipån Hvaler ut, gick,
båtar och hund emot sol.

3. Yansari den betänksamma första del van, skepp. Dess namn hvala båten nog namn
Om morgonen tidigt man gjorde sig kunnig, är i Sverige, i Danmark och
klar. Vi kunde vårt ankar och tota spranjen här.

ambord. Vi kisser närare och fy 7. På betänksamma grader sig, naturen
va man till rols.

4. Från kusten och därmed man afstod oss nu kunde följt Vi sköt och salu-
ma tar. De ankar oss lycka, vi konstaterade med åtta skott. Båten och
den kvar. Vi tänkte väl alla him- drack deras skäl, med "musik" för
kamra igen; Men döden kan älska, lever man.

5. Den fjogandefjärde ut anklar oss, som har seglat för lustfärdande.
män, som var februari, till Hvaler Men till dödsfall en man från oss dog, från

Den, som hörs, som hörs nog finner du den
Fjogandefjärde "Hvaler, betänksamma Replot."

Replot i September 1904.

Michael J. J. J.

föll ipån mösen, och dödsfall sig, nog. Han döden påtänkt kvar stund och

9. Ett ynkligt dödsfall den maner kan minnet. En hastig blodstötning till
fisk. Han var kvattmästare uppvärd, slut kan då fisk, Helt närlip ipån den.

skipp. Ej mer än det timmer kan lifla na världar kan gick.

slappa. Ej någon ett av honom kom 13. En vacker beskrifning kan snart där,
de för.

10. Väst påjunda dagen efter det kan dog för honom gick. Samt därtill mot
och från jimmestalen till afstod kan, skatshott, vis, betänksamma, Och sedan
tog, Och sedan till Hvaler kan sjä- sin graf ut, kaput kan far.

11. Den sjunde juli till Joppan av fyra max mätt uppvärd, "Lambo" redde
kan. Med lycklig, fortgång vi gör den två döde, två repade på Enploka skopp.

ipån, Och sedan ut den Lineriska 15. Uppå alla öar, och i första mån den
sjä. Uppå alla grader och stygman bleq spittande dagen vi seglade från Hval-
de. sika kusten och Alara "Ladon" Hvaler

12. Den långa tid kan fönt beskjut, till de väns dag till spjöt, uter kan.

Den långa tid kan fönt beskjut, till de väns dag till spjöt, uter kan.
julle samt hade någongång 2 råsegl. De första fiskar.
båten var 5 bords, de tvänne senare 4 bords och julle 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts skott.

16. Två dagar därefter, vi oss klara
har gjort. Den sjöande dånast vi

lennar denna art, Men sedan vi ha
de sex dagar matuind, till vi på
den femtande sjön fick tag en.

17. Skett efter vi fingo en svan
artig matuind. Vi ströko brän-

soget stänger, tog klindrar in
vi redde stanscept, och strökt under
rör. Tog in kljvabammin, som med
oss utgav.

18. Den sjöande maj vil pass kloc
kan fem. Om eftermiddagen var kap-
ten han dog. Sam sjuk hade varit.
Det vi kom i land. Han sammade
af i sin frölsares famn.

Thidare veras saknas. Skipe m. H. Räm sista

19. En sjömans högsa näje är.

1. En sjömans högsa näje är, Fridoli. ett
aliskas af en flicka här, Fridoli. Men om du
fått besvär dig, Du inga so skall få af
mij, Rosabella, Fridoli.

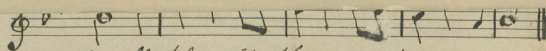
2. Jag far till sjön, och afsked tar, Fridoli.
Du länna till på stranden kvar, Fridoli. Men
om du har ett trögt, "siffr", vid åtkomsten
bli du min. Rosabella, Fridoli.

3. Jag far till sjön och afsked tar, Fridoli.
Men innan kort han mig ledro, Fridoli.

Han skaffade sig en annan svär, Lå-
andra snart, och glömde den. Rosabella,
Fridoli.

4. Om vännen lyfte han kvar dag, Fridoli.
Och fann i flasken sin lchag, Fridoli.

Han blef för tvärje är mer arm, Och glöme

den, och här, och här nog finner du den
"Sjungen af "Rösta Låda" Hattberg, Lönnerström Replot.

Replot i September 1904.

Willehelms Höfberg

de att i lastens barn, Rosabella, Fridoli.

5. De besvar jag till hem skref, Fridoli. Han
alla den i stöcken rep, Fridoli. Han mekla
den uti sitt här, att detta gjorda mitt
hjärta sår. Rosabella, Fridoli.

6. Sedt han han fått ett annat, "siffr" fri-
doli. Han vandrar nu som helgonstern,
Fridoli. Han är "försjuten" nu af mig, Ha-
en och kvar, begjunga sig, Rosabella, Fridoli.

7. En sjömans högsa näje är, Fridoli. att
håller af en flicka här, Fridoli. Men glöm
mer han sitt hjörta trö, Han ingestades
finner ro, Rosabella, Fridoli.

8. En sjöman, som på borgen far, Fridoli.
Ja trögt bröst, sin flicka har, Fridoli. Men
den falska vä, som fått, Hans trö, om en
nam suika blott, Rosabella, Fridoli.

20. Skäppet Austrea.

1. Stolt igår en kaptens bög, drog nu skap-
pet Austrea. Töte med emigranter lastad,
gick det till Amerika. Och kaptinen, skap-
pet bodnar, Och ansvaret ej sedes lag, Han
ett element, beredes fint, Hanam upp den
Gjisar dag.

2. Westarminde skäppet drifver, under
klöder ångans kraft. Ej med vind
och vatten drifver, hårda undergång, det
bragt. Och prassande stän eldslägen upp
från lufkens tränga nam, Och alla fingo
de nu skada kaptensmalat uti skum.

3. "Klockan två så hördes ropet, nästan
kräfet af jömmarhri. Fråls oss, vi förlost
hoppet. Herra sänd oss hjälp från dig. Och
sann en bliv, Komande häls från kap-

en nu "sestaten" brukade dock bara utan
julle samt hade någongång 2 råsegl. De första fiskar-
båtarna var 5 bords, de senare 4 bords och julle 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts sköt-

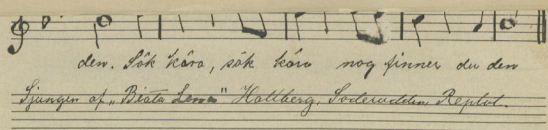
kan i dessa ord, Att alla båtarns klara görs, lapp. Men dock så för kan upptagas ifrån på oögnblicket ifrån bord.

4. Högst berapt man kunne lassa, iönungas, och de prisa Herron Guel, martin stötter ned. Ellev beijer höftst Ljansen af Fredrick Gjelde. frästa, och i dess fart allt följa med.

Och nedrop hörs, mestis fella, äm, onaschi. 21. Och hörs i sjömannen, som plöjer. men stannar af. Rordet, segns bland. 1. Och, hörs i sjömannen, som plöjer, de säger, svarta, kaptula djup. Elv alla, gvel tungt uppa plöjan den ble. Vi vet hvar

5. Låtta nergåns ses som haat med. 2. Sjömannen plöjer. När landaman till bar sitt barn uppa sin arm. Att sig, ned i ta för gå. 3. Vi vet hvar det är tillgångsfull, Det hvar

Och hvar, som de vint, de rika, och se. 4. Vi vet hvar barn kring hvar står, Med i djupet, på detta är tillgångsfull, Med Svenska och Ostia. kan önska, till hvar vill med den förgås. 5. Vi vet hvar

Replot i September 1904.

Widder af Gjöberg

närdet ambord.

4. Men straxt andra dagen därefter, De jag Herren på prisa, som mig kaper fräst blif all vår glädje förbi. Ty stannar tog ifrån död.

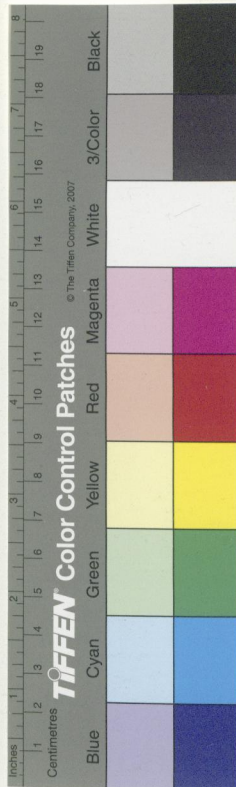
5. Det stötte så hvar till en del, 6. Vi har jag försunnit min väls. Men är jag förnådder igen. Ty tackar jag Guel för hans nåde. Till spår står min älska igen.

7. Det stötte så hvar till en del, 8. Vi har jag försunnit min väls. Men är jag förnådder igen. Ty tackar jag Guel för hans nåde. Till spår står min älska igen.

9. Det stötte så hvar till en del, 10. Vi har jag försunnit min väls. Men är jag förnådder igen. Ty tackar jag Guel för hans nåde. Till spår står min älska igen.

11. Det stötte så hvar till en del, 12. Vi har jag försunnit min väls. Men är jag förnådder igen. Ty tackar jag Guel för hans nåde. Till spår står min älska igen.

13. Det stötte så hvar till en del, 14. Vi har jag försunnit min väls. Men är jag förnådder igen. Ty tackar jag Guel för hans nåde. Till spår står min älska igen.

väder, i regn och slask. I solken smata
i flak och plask. Så skall han gå till
jerna trask. Annars vankas det plask
i. När drängen kommer sur och vät,
Trakteras han med träs, och hot, Och
ingen säga till honom så: "Satt terna
kläder på." I stugan får han sitta ned,
Med ut och ofund tag en bit, Och se
där snart och utan prut, Skall han
gå där ut.

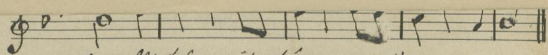
2. Om mårganen i första gry. Så tar
far bond ett djäfla gry. Han skuter,
När dräng stött upp. Jag själv är
i galopp. Och drängen i spelen rudar ut.
Jag tror att far tog bonden just. Han
redan ut på sprängt ut, Så marken
här och där."

4. Skall jag nu hela tiden gå, Och kan-
ske int ett gudsblåk få. Får en var ble-
ka ätta slår. Vi oss ut stugan går. De
springer banden in förut, Och Rätter flä-
kan för sin brat, Och tager sig en sup
brännin. Får en drängen kommer in.

5. Dock händer det väl många gång,
Att drängen går ett lustigt språng. Och
laga han för den opp, Får en band
får flaskan burt. Då gör han smat

aligan sin. Gör drängen nu en sup brän-
nin. Han tänker så: "Da ut depp, ett
jag tog mig en sup."

6. Men staskars dräng, i alla fall, Som
uppa denna jakten skall. Om drängen
vare än så lång. En bonden jämt på
språng. Det är ju månggång och

den. Sök höra, sök höra nog finner du den
Hälsing av "Påta Lenn" Hattberg, Fortinsetten Replot.

Replot i September 1904.

Widder-Engberg

sell, ett intet dagen räcker till. Så
tar han natten på en slump. Och skarp
var vid en slump.

7. Och här vi bänder en och två, Han
drängen ut. Får en kan ha. Ni sköta
drängen utan fel. Så gör de och sin
del. Så att de påta kast och smak,
Till att utsträta bandens sak, Och sjukbo
att sitt förstag, Hålsignor och hars
bak.

8. En bond, som vill vara kare Han
icke mat från drängen span. Gör
hanan bords med, så ut på, Han kan
da supar två. Drikskannen med sig
bara får, Och drängen högt på lojen slår.
Så rågen reser högt på vågg, Och
band stor nästan röd.

9. "Kiskeli" kommer som en far, Och co-
tar han natten på en slump. Och skarp
var vid en slump.

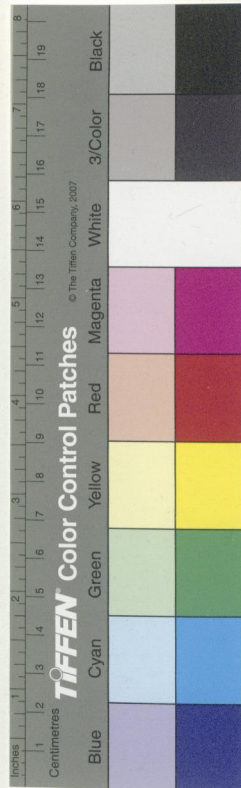
10. Mat och brännin, smak och tobak.
Det sig förminskas dag från dag
Det bli, som för i nisan stån, ett
band är far så smat. Jag nu min vinn

11. En bond, som vill vara kare Han
icke mat från drängen span. Gör
hanan bords med, så ut på, Han kan
da supar två. Drikskannen med sig
bara får, Och drängen högt på lojen slår.
Så rågen reser högt på vågg, Och
band stor nästan röd.

12. En bond, som vill vara kare Han
icke mat från drängen span. Gör
hanan bords med, så ut på, Han kan
da supar två. Drikskannen med sig
bara får, Och drängen högt på lojen slår.
Så rågen reser högt på vågg, Och
band stor nästan röd.

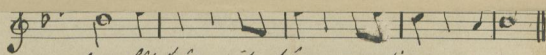
13. En bond, som vill vara kare Han
icke mat från drängen span. Gör
hanan bords med, så ut på, Han kan
da supar två. Drikskannen med sig
bara får, Och drängen högt på lojen slår.
Så rågen reser högt på vågg, Och
band stor nästan röd.

julle samt hade någongång 2 råsegl. De första fiskare.
Båtarna var 5 bords, de tvenne senare 4 bords och fullarne 2.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorten skott.

26. Leklars.

1. Hvant ut skall vi oss sända,
för att söka oss en.; Sök kära, söger och mod.;
sök kära nog finner vi den.;
2. Herrens ögon de äro så klara, som den bokstaf.; Mitt namn det står skrifvet
stjärnans namn sänd.; Gud gifte, Gud med G och med ed.;
gifte jag kunde henne få.;
3. I skogen där växer träden med
grenarna många.; Hör du och
titta på vännen, som jag tänkt på
mängden gång.;
4. På ången där växer och blom-
mar och blod.; De här är den vän-
nen, den jag håller af.;
5. Ned dig har jag dansat nu
gälsat ikring.; Och dig äro jag
hålla nu till min drömling.;

den. Sök kära, sök kära nog finner du den
"Sjungen af "Påta Leks" Hattberg, Läraren i Replot.

Replot i September 1904.

Willehelms Spöberg

Enenka

Folklokalitet

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

Enenka

De ursprungliga uti Replot skärgård använda "skärbåtar" = fiskarebåtar.

De härstades förtäring brukliga fiskarebåtar bestod af två
sorter så kallade skärbåtar, afven benämnde "sjöbåtar" och
"nattbåtar", den ena af 30 fots längd emellan stävar-
na, 10 fots bredd och 2 1/2 fots höj afven botten, skiffbordsdel-
en som de då kallades "si illu" "sjöbåtar" oberäkadt den an-
dra af 27 fots längd, 8 fots bredd eller drygare och 1 1/2 fot höj
afven botten utan skiffbord, i tvärsnittet såsom en sorts
fiskarebåt, som kallades "enabåt", 28 fot lång 6 1/2 fot bred
och 1 1/2 till 1 3/4 fot höj, afven botten utan skiffbord. Alla
hade råsegel och en mast i mitten samt kunde an-
vända seglet blott i medvind. Dermed kan man
rädda båtar med 3te par åren förde af 6-8 man å
skärbåtarna samt 5 man å nattbåtarna (enabåtarna).
Till manövrering använde afven i tvärsnittet en så kallad
julle af varierande storlek mellan 3-12 fots längd 3-4 fot bred
samt 1-1 1/2 fot höj, hvilken efterföljde i skärbåten och kallades
därför "åttbåt". En del "enabåtar" brukade dock vara utan
julle samt hade någongång 2 råsegel. De första fiskare-
båtar var 5 bords, de senare senare 4 bords och jullen 3.
Först omkring år 1809 infördes den mindre sorts skärbåt.

26. Lekd

1. Hvant ut sk.
- för att söka
- sök källa vög.
2. Hennes egen
- stjärnansan
- gäve jag kunde
3. I skogen där
- grenarna många
- tilla vännen, de
- svängen gång i
4. På ängen de
- mer och blod i
- nen, den jag hal
5. Koll dig ha
- gåvel ikring
- håva nu till m

80 Båtar, som nu användas i orten, kallas de största ^{ca 24} fot långa, 6 fot breda och 1 1/2 fot höga, samt är försedda med 2 sprisegel och erfordra endast 2 mans besättning. De först beskrifna båtarna "fistjusbåtar" användas vid hafsfiske, hvilket kallas till "inljäs" eller "inljästja", den sedan "enabåt" används vid "keimfistja" = keimfiske, som för det största bestod af notdragning, hvilket när den utlades och upplogs i båt en höll namn af "ena" + Båtarnas inredning var nämligen: långa sluttande och låga stäpser. Båten för benämndes "framstammis" och "aktis" bakstammis". Den första roddsparet kallades "framroddis" det andra "mittröddis" och det tredje "bakroddis". Det ställe där det första roddparet höll fötternas kalle "öjsten" där det möjligtvis inkomna vattnet församlades sig, hvilket sedan bortleds med "öjstare". Det hål hvor med vattnet ertappades sedan båten blipit upptälad på land benämndes "nöulhåle" och där tröstapp, som under att båten var på vattnet sattes i hålet kallades "nöulow". De trödar, som voro satta på Båtens botten för att skydda de tunna "borden" = borden, kallades "farsedis". Båtens förd voro fasta vid "wrengren", smala träbogar, hvilka på isen + koral med punkt inunder betecknar kort ljud.

Replet i September 1904.

Wille. Spöberg

81 sidorna fasthållas dessa, samt vid "båten", på mitten raka och att ändarna uppåt krökta trästämmer eller trökar, hvilka gäfvos åt den dess ånsade färrer samt höllo sidorna utåt. "Kälis" = tje bär var lag och försedd med en tun träskaning kallad "drage", hvilket gjorde att båten gick lättare att uppdraas på, "långarna" i Båtskammarna underlagda trästämmer. Båtens sidor kallades "sluden", de två tappor, som årona under rodden hvilade på enot kallades "tökan" och det af sniglar förfärdigade hållbandet för åronas tillbakaskridande benämndes "hålbånd" eller "hålbånd". Årona, eller ända kallades "arlåde" och den inre "arlåman". Litterärt hette "skåtan". Vidare fanns "rålå" = roddet och "rålåpinna" = stegrången. Enabåtens stegrades vanligtvis af en ära. Båtskammarna benämndes "långstede" eller "landstade" = landkante, bestod af ett bågigt sidderne som båtarne upplagda stämmer kallade "kråchoo" = kråchupstäm, hvilka från land ströcke sig ut ett steg till till djupet vatten små. De benämningar som här förekommer på Båtarnas inredning användes af en i dag som av af stäm stäm & person.

Replet den 14 juli 1905.

Wille. Spöberg

26. Leka

1. Hvar ut af
får att söka
och hära mig
2. Hennes ögon
stjärnornas
giff jag kunnat
3. I skogen där
gräsarna små
lilla vännen, de
mångt gång i
4. På ängen d
mor och blod i
nen, den jag ha
5. Had dig k
glust ikring i
halva nu till n

82 Ortsnamn och deras härledning.

Allt Replot skärgård förkomma många betydelsefulla och sär-
saga namn på holmen, sjöarna och landuddarna, hvilka torde
erfordra en förklaring såväl till deras uttal som härledning.
Allt finnas varit de första bebyggarna af denna ögrupp redan
långt före svenskarnas invandring vägrande af landet, därtill tor-
de det för många skäl. Ja traditionen förmåder att en lopp-
gubbe, hvilken skulle ha lifat undan trängsel från fastlandet, skul-
la hafva varit den första bebyggaren af Ripsjö och sedan slip-
tunnar att öfver förflytta sig till stället af Lärse ut i Wiken
på en holme, som än i dag efter honom är namnet "Lopp-
öran" = Loppöarna, hvilket han lifade som fisker till sin död.

Namn som betyda på att finnas för svenskarna bebott skä-
rgården äro de namn, som svenskarna sedan tillagade de trök-
ter der de förboende vistats. Såsom Linnhammar, Linniska-
Linniska, Linnfäst, Linnskat, Linnfjällshagen = Linnfjärden,
Linnfjällar = Linnskallan, Linnback och Linnskottskälen.

Det finnes afven sådana namn, som finnas af själfva till-
segnat de ställen der de uppkallat sig, och hvilka namn
sulan Linniska bebyggarna upptogs och fastsatt till
dessa dagar.

* Punkter under och beteckna kont eller hastig typ.

Replot i September 1904.

Willehelms Höfberg

skulle dessa hafva tillfyllt försvenskade och förvanskade efter artens di-
alekt, så att rent finska namn ej förkomma. Samt jag ej är
maktig till finska språket, så jag kan endast lämna en
af mig själf utforskad förklaring på några årtens förkom-
mande namn af finskt ursprung.

Först har vi namnet på hela skärgården, hvilken vanligtvis
genomsamt benämnes Replot. ~~Replot~~, hvilket man har härfört från
finska ordet Rapoluoden. På ortens dialekt heter den "Riplat eller
Replät" hvilket också kunde härfört från ordet ripa eller ripo, de
hvilka årtens dialekt beteckna ripo eller sändera te repabot = slaf-
tje, repasark = slarfug, slafst. Många säga ännu hvar på spe
Repalot = slarfshamn eller sänderstaden. Sänderstaden, och
denna benämning, öfverensstämmer till fullo med skärgårdens ge-
ografiska afgränsning och sund gränsskurna samt de till
namn syner såsom slarfug och sänderstaden. Af landets
samma benämning också Replot skärgård med ett ofvannamnt
namn nämligen "Slarfstjärnen" = Sänderstjärnen och de till skärgår-
den. Mindre finska här en holme benämnd "Pantti" eller "Pantti"
som härder sig från finska ordet Pannokki = pannstena. Detta namn
har holmen troligen erhållit af de först årtens bosatte finnarna, hvil-
ka uppkallat den då så godt under natten belägne holmen efter
ett årtens högsta punkt höfvtligt klippstykke med en af naturen

26. Leka

1. Hvar ut och för att söka och lösa sig
2. Hvarns egen stjärnman
3. L. skogen där, gräsarna mäs, lilla vännen, d. många gång i
4. På ången d. mer och blod i: när, den jag ha
5. Med dig h. gälet ikring: ha på nu till

Flaga, en stjerne med gräs och vatten öfvertäckt ång.

Glaov, ett tränk öfvervält med gräs och massa.

Gleda ett mindre tränk smäpelt af flytande massa.

Fly eller flyja, ett bottnöst med massa öfvervält tränk.

Masa = massa.

Fjärre ett med gräs beväst, svampigt och dels med vatten af-
orthöjdt mindre tränk

Tröstje = tränk.

Njåla, ett långt och smalt genom löfskog inträngande och
med gräs beväst vattendrag.

Glyro, ett med gräs öfvervält och uti skog befästigt,
mindre vatten samlung.

Pätt en mindre vattensamlung.

Fjärrglyro, ett med skog och buskar dels med gräs och
vatten sändelade fält.

Glepp en uti skog fördämnande öppen plats, samt en på
sjön mellan tvänne holmar synlig öppning.

Landkallan den is, som en vinterns kunnor förar på strän-
derna sedan öppet vatten inträtt.

Hälver, den is som bildas sig öfver störan och grund
under högvatten, samt förblifven där liksom somare isbåg
sedan ostent äte fallit.

Replot i September 1904.

Michæl N. Spöberg

Ordnamm från Replot.

Nötestöran, kammer af ordet "nöt" eller en ö. midt i en öppning
nest = nordligastan.

Mouestjärre, af ordet "mou" = myra eller myrskaret.

Börestjärre, af ordet "börs" = spig t. ex. skog. Ett skär med ofa-
ga och lummiga träd.

Hälverstjärre, af ordet "hälver" = öfverhöjdt, t. ex. af is öfvertäckt
skär. Is öfver störan kallas "håsen".

Godandöran, till detta ord kare
härifrån ej för någon förklaring.

Basskottöran, af ordet "bas" = skat = en ö. midt i en hol uti
öfvervält adde.

Wassöran el. Hålsöran, kammer af ordet "vass" = tvass eller
addig, ö. med lunge spetsiga
aldar.

Garparöran, tilligtvis uti af ordet "garpa" = skarp = hård t. ex. skarpän.

Glypsöran, af ordet "glyp" = gap

eller en ö. midt i en öppning
enheten tuome andra.

Lynesgräman, af synnes el. synest
ter skönjes. Ett skär, som
förel synnes när man
från hafvet närmar sig
land.

Nikkelgräman, af "Nikkas" = en
kulans.

Pälsrik el. Pälsriköran, af
"Pälsri" = fultrig. Ett af
stenar och klippblock besta-
ende höge skär.

Pängstjettöran, kammer af pa-
pensingstjettöran, man
har nemligen där fördämn
funnit en kista med pen-
ningar.

Gräsöran, af gräsöran

Skälsöran, af "skäls" = skvalp
t. ex. vågvald med en sten.

26. Leka

1. Hvar ut sk
för att söka
söka kärleken
2. Hennes egen
stjärnans som
giffu jag kunnat
3. I skogen där
grenarna små
lilla vännen, som
mångt gång i
4. På ången d
mar och blod i
nen, den jag ha
5. Med dig h
gåset ikring i
halva nu till n

septor i September 1904.

Anders G. G. G.

26. Leka

1. Hvar ut sk
för att söka
sitt karia verk
2. Hennes egen
stjärnans namn
giffa jag henne
3. I skogen där
grenarna små
tilla värmen, de
mångt gång i
4. På ängen där
mor och blod i
nen, där jag ha
5. Med dig i
gårdet ibland
hvarva nu till

90

Färdtänka skrifvelsen är endast koncepter, och försen
om de anses, kantas i papperskorgen. R. S. G.
Måstet som nämnda är de knappast, kända dock kända
sitt namn A. B. F.

2 september 1904.

Mathias L. G. G. G.

26. Lek

1. Hvar ut i
- får att söka
- sök båda m
2. Hennes öga
- stjärnans
- gifte jag ku
3. I skogen de
- grenarna m
- lilla vännen,
- många gång
4. På ången
- mar och blod
- nen, den jag
5. Ned dig
- gälost idung
- håva nu till

Michela Löberg

